

MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI 2016

nuorin 23

Yleisön tiedonantaja

14–15. Televisiometeorologi Joonas Koskela pitää siitä, että pääsee kertomaan suurelle yleisölle, mihin kannattaa varautua lähipäivinä.

Nuoren polven palokuntalaiset

18–19. Markku ja Malla Leinosen kaikki lapset eli Mikke, Mirka, Miikka ja Mira innostuivat palokunta-alasta.

SISÄLTÖ

Pääkirjoitus	3	• Mänttärin jäljillä Venäjän Karjalassa	22
Suvun nuorisotiimi aloitti toimintansa	4–5	• Sukuseurat Museonmäellä poutasäessä	23
Sukukokous ja -juhla Kotkassa	6–7	• Aleksi Lepän tähtäin on korkealla	24–25
Tutustu Kotkaan risteillen ja jammaillen	8–9	• Sukugolffarit kohtasivat Porvoossa	26
Minna Metsärinne kuratoi taidenäyttelyn	10–11	• Lukijoilta	27
Leila Mänttari - siirtolaispappi Tukholmassa	12–13	• Yrittäjäsivut	28–31
Joonas Koskela rakastaa ukkosta	14–15	• Kolumni	32
Tähtiset yrittäjinä juhla- ja hautausalalla	16–17	• Väinö Puoshaka	32
Palokunta yhdistää Leinosten perhettä	18–19	• Tapahtumat, Sukuyhdistyksen tiedot	33
Pääkaupunkiseudun Mänttärit pohtivat tulevaa	20–21	• Suvun myyntituotteet	34–35

NIINIPUU 23, 2016

www.niinipuu.fi
22. vuosikerta

Julkaisija ja kustantaja I Mänttärin Sukuyhdistys ry, Pl 2, 46901 Inkeroinen

Toimituksen yhteystiedot: toimitus@niinipuu.fi tai etunimi.sukunimi@niinipuu.fi

Päätoimittaja I Anssi Paasivirta
+ 358 400 815 418

Toimitussihteeri I Marko Wahlström
+ 358 400 434 529

- Art director, sivunvalmistus: Kirsi Juura
- tuotanto@niinipuu.fi
- Toimituskunta I Eila Korjala, Jarmo
- Lehtomäki, Eeva Puustinen
- TÄTÄ LEHTEÄ TEKIVÄT MYÖS
- Tuomas Mänttari, Marjut Lehto, Hannu Mäkinen
- Ilmoitusmyynti I Kaisu Venäläinen
- + 358 040 520 0243, ilmoitukset@niinipuu.fi

OSOITTEENMUUTOKSET (VTJ)

- Marko Wahlström
- +358 400 434 529
- osoitemuutos@niinipuu.fi
- Painopaikka: Scanweb, Kouvola 2016
- Painosmäärä: 15 200 kpl
- Kansikuva: Kaljaasi Vivan, Kotka,
- Eastpress/Seppo J.J. Sirkka
- ISSN 1283-240X

Tämä lehti on painettu
ympäristöystävälliselle paperille

Kuva: Lassi Palo

Kisamenestystä ulkomailta

24–25. Aleks Leppä saavutti seitsemännen sijan MM-kisoissa Espanjan Granadassa vuonna 2014

Kuva: Hannu Mäkinen

Evert Mänttari valvoo sukumuseolla

23. Mänttäreiden sukumuseolla koonnutaan vuosittain sukuseuroihin. Tänä vuonna seuroilla on väli vuosi Kotkassa vietettävän sukujuhlan takia.

Löydät meidät Facebookista,
Instagramista ja Twitteristä

www.facebook.com/niinipuu

@NiinipuuMedia

www.niinipuu.fi

PÄÄKIRJOITUS

Aktiivista toimintaa mutta myös rakenteellisia haasteita

Mänttärin Sukuyhdistyksen toiminta jatkuu aktiivisena. Vuonna 2014 oli 80-vuotiaan yhdistyksen juhlavuosi lukuisine tapahtumineen. Viime vuonna pidettiin suuren suosion saanut musiikkitapahtuma Haminan Vehkalahtisalissa.

Paikallistoimintaa on tavoitteiden mukaisesti nyt eri puolilla Suomea; Kymenlaakson lisäksi pääkaupunkiseudulla sekä Lahden ja Jyväskylän seuduilla. Tänä vuonna Tampereella on usean vuoden jälkeen taas sukutapaaminen. Sukuseurat ja sugugolf jatkavat toimintaansa. Sukutuotteita kysytään. Pirteä Niinipuu-lehti ilmestyy ja verkkosivuillemme on runsaasti elämää.

Tänä vuonna on jälleen neljän vuoden välein järjestettävä suuri sukokokous ja -juhla. Nyt juhla järjestetään merellisessä Kotkassa. Tarjolla on mielenkiintoisia veneretkiä, korkeatasoista musiikkiohjelmia, taidenäyttely, juhlaumalanpalvelus ja tietenkin sukojuhla. Sukukokouksessa valitaan yhdistykselle valtuuskunta seuraavalle neljälle vuodelle. Toivon, että sukutoiminnasta kiinnostuneet ottavat kevään ja alkukesän aikana yhteyttä allekirjoittaneeseen tai johtokunnan puheenjohtajaan. Jutellaan toiminnasta ja sen kehittämisestä. Yhdistyksen verkkosivut ja Facebook-sivut tarjoavat tähän hyvän mahdollisuuden.

"Miten olisi, jos rakentaisimme virtuaalimuseon?"

Mänttärin ovat Suomen suurin sukuyhteisö. Tärkeimmät yhteyshenkilöt suureen jäsenkuntaan ovat Niinipuu-lehti ja verkkosivut. Lehti postitetaan runsaaseen 15 000:een talouteen. Lehden osoiteisto vanhenee asteittain.

Haasteena on, miten tavoitamme seuraavan sukupolven. Sukututkimuksen mukaan tiedämme uuden polven nimet. Mutta miten saamme heidän osoitteensa, kun he eivät enää asu vanhempiensa luona. Jos emme tee mitään, niin parissakymmenessä vuodessa menetämme suuren osan kontakteista. Tämän kevään valtuuskunnan kokouksessa paneudumme tähän asiaan. Ryhdytäänkö samalla perhekorttien avulla täydentämään sukutietokantaamme? Haasteen ratkaiseminen jää seuraavan nelivuotiskauden tehtäväksi.

Mieltäni on askarruttanut myös toinen iso haaste. Meillä on sukumuseo, mutta sille on käynyt niin kuin lukemattomille kotiseutumuseoille ympäri maata: vierailijoita ei juurikaan ole. Miten olisi, jos ryhtyisimme rakentamaan järjestelmällisesti "virtuaalimuseota". Tallentaisimme digitaaliseen muotoon, niinsanottuun pilveen, suvun historiaa koskevaa aineistoa. Tälle työlle on jo hyvä perusta. Meillä on suuri digitalisoitu kuva-arkisto ja kaitafilmejä vanhoista työtavoista. Sukutapahtumia on myös tallennettu.

Nyt olisi hyvä aika äänittää vanhojen ihmisten muisteloita. Ihmiset voisivat halutessaan tallentaa "virtuaalimuseoon" omia elämäntarinoitaan. Mahdollisuuksia on aivan määrättömästi. Toiminta olisi vain organisoitava ammattitaitoisesti. Tämän haasteen olen ajatellut heittää asiasta kiinnostuneille ja sukuyhdistyksen valtuuskunnalle. Toivon, että suvun nuoret tarttuisivat tähän ideaan, kun muutoinkin elävät digitaalisessa todellisuudessa.

Tavataan suurella joukolla merellisessä ja
kesäisessä Kotkassa heinäkuussa!

Anssi Paasivirta (taulu 10793)
suvun päämies

Ensimmäinen tapaaminen.
Nuorisotiimin starttiin Kouvolassa osallistuivat Emilia Mänttari (vas.), Eetu Pesu ja Maija Vanhala.

Suvun uusi nuorisotiimi aloitti toimintansa

Tiimi valmistelee kesän sukujuhlaan ohjelmaa nuorille ja nuorenmielisille.

Mänttärin Sukuyhdistyksen uusi nuorisotiimi on aloittanut toimintansa. Tiimi kokoontui ensimmäisen kerran nuorten suosimassa kahvilassa Kouvolan keskustassa viime syyskuun lopulla.

Ensitapaamiseen osallistuivat 30-vuotias **Emilia Mänttari** (taulu 3001) Helsingistä, 22-vuotias **Eetu Pesu** (taulu 1915) Kouvolasta ja 31-vuotias **Maija Vanhala** (taulu 2948) Kotkasta. Tiimiin ovat ilmoittautuneet myös 20-vuotias **Julia Koskinen** (taulu 1786) Kouvolan Inkeröisistä ja 32-vuotias **Tiina Jarvanne** Tampereelta.

Johtokunnan jäsen, nuorisovastaava **Marja-Leena Vainio** (taulu 3835) kertoi nuorille suvun toiminnasta ja perustettavan nuorisotiimin tarkoituksesta. Tiimiläiset saivat kotiinviemisiksi Niinipuu-lehdet ja muuta pientä materiaalia sekä Mänttärin suvun kaksiosaisen sukukirjan.

– Nuoret hakivat yhteistä tapaa ja toimintamallia siitä, miten sukuyhdistyksen tapaamisissa nuorten näkemyksiä voisi tuoda esille, Vainio kertoi.

Kotkassa heinäkuun puolivälissä

pidettävään suureen sukujuhlaan nuoret valmistelevat ohjelmaa, joka on tarkoitettu kaikille nuorille ja nuorenmielisille.

EETU PESU: "TARINOITA PITÄÄ JAKAA ETEENPÄIN"

Viime tammikuun alussa nuorisotiimi esittäytyi sukuyhdistyksen johtokunnan kokouksessa.

– Toivottavasti saamme nuoria innostumaan ja kiinnostumaan Mänttärin suvusta. Suurin haaste on se, miten saamme runsaslukuisen suvun nuoret kiinni, Eetu Pesu pohdiskeli.

Hän pitää tärkeänä, että nuorten vanhemmat ja isovanhemmat sekä muutkin suvun vanhemmat ihmiset kertoisivat tarinoita jälkipolville.

– Näin he omalla esimerkillään rohkaissivat ihmisiä jakamaan tietoa eteenpäin, Pesu muistutti.

Nuorisotiimiin haettiin 18–35-vuotiaita. Tiimiin mukaan mielivien kannattaa edelleen rohkeasti ottaa yhteyttä Marja-Leena Vainioon puhelimitse numerolla 040 584 0093 tai sähköpostitse osoitteella marjaleena.vainio@niinipuu.fi.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti

Tarkkailija. Nuorisotiimin edustaja Eetu Pesu (takana keskellä) seurasi suvun johtokunnan kokousta tammikuussa. Kuvassa vasemmalla valtuuskunnan varapuheenjohtaja Olli Sipilä, johtokunnan puheenjohtaja Kaisu Venäläinen ja taloudenhoitaja Sari Riivari. Oikealla sihteeri Erkki Mänttari, jonka vieressä valtuuskunnan puheenjohtaja Anssi Paasivirta.

Marko Wahlström

MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYS KUTSUU JÄSENENSÄ SUKULAPASTEN SUUNNITTELUKILPAILUUN

Sukuseurojen keskusliitto

Sukuseurojen keskusliitto ja Karjalaisten Sukuyhteisöjen Liitto ovat julistaneet sukulapaskilpailun kaikille liittojen jäsensukuseurojen jäsenille.

– Kilpailun tavoitteena on innostaa suunnittelemaan ja toteuttamaan omalle suvulle nimikkolapaset, jotka ilmentävät suvun ominaispiirteitä, liitot perustelevat.

Tehtävänä on valmistaa aikuisten kokoa olevat lapaset, joissa malli on uusi ja osallistujan suunnittelema. Tekniikka ja materiaali ovat vapaasti valittavissa.

Mänttärin Sukuyhdistyksen johtokunta on päättänyt kutsua suvun jäsenet suunnittelemaan suvulle oman tunnuslapasen.

SUKULAPASET ESILLE SUKUJUHLAAN KOTKAAN

Lapasten kutomiseen on aikaa heinäkuun puoliväliin asti. Mänttärin suvun jäsenten kutomat lapaset asetetaan näytteille Kotkassa pidettävän sukujuhlan yhteyteen. Lapasia voi tuoda Kotkan konserttitalolle suvun taidenäyttelyn avajaisiin lauantaina 16.7.

Lapasiin tulee kiinnittää lappu, jossa on nimimerkki. Erilliselle paperille tulee kirjoittaa nimimerkki sekä lyhyt tarina lapasista ja miten niistä heijastuu oma suku. Paperilta tulee löytyä myös lapasten tekijän nimi, ikä ja yhteystiedot. Paperi tulee sulkea kirjekuoreen, jonka päällä on nimimerkki.

– Esille laitettavista lapasista sukujuhlaleisö pääsee äänestämään mieleistään. Voittanut ehdokas tai ehdokkaat lähetetään jatkoon valtakunnalliseen kilpailuun syyskuun loppuun mennessä, johtokunnan puheenjohtaja **Kaisu Venäläinen** sanoo.

Valtakunnallisen voittajan valitsee raati, johon kuuluvat toiminnanjohtaja **Satu Hallenberg** Karjalan Liitosta, Sukuviesti-lehden asiantuntijaneuvoston jäsen **Kirsti Kesälä-Lundahl** Sukuseurojen Keskusliitosta ja toiminnanjohtaja **Virve Pajunen** Taito Pirkanmaa ry:stä.

Parhaat lapaset palkitaan kunniakirjoilla sekä kirja- ja materiaalipalkinnoilla Vantaalla Kuulutko sukuuni -tapahtuman yhteydessä 8. lokakuuta.

MARKO WAHLSTRÖM

SIPPOLAN SANAT PÄÄSEVÄT MURREKIRJAAN

Kevään kiintoisimpia kirjavuutuksia Kymenlaaksossa tulee varmasti olemaan **Matti Puntilan** (taulu 4681) Sippolan sanat -niminen murresanakirja. Toukokuussa julkistettavan kirjan kustantaa Myllykosken seudun kotiseutuyhdistys.

Teos perustuu suurimmaksi osaksi Puntilan 1960-luvulla tekemiin vanhimpien sippolalaisten haastatteluihin. Kielenoppaiden joukossa on ollut useita Mänttärin sukuun kuuluvia miehiä ja naisia.

– Sanakirja paljastaa monen jo unohtumassa olevan sanan ja paikannimen merkityksen ja alkuperän. Harva kai tietää enää, mikä on esimerkiksi kivijalkapaita, punsa, ritsi, tarapappa ja vatemakummi tai millaisia paikkoja ovat huoko, huoppi, ketvel, onsi, vataja ja vuolle, hän kertoo.

Murresanoissa on monia, jotka tunnetaan vain Kymenlaaksossa, osa ilmeisesti ainoastaan Sippolassa. Sanakirja antaa vastauksen muun muassa tällaisiin merkittävyyksiin: Miksi Sippolassa sotketaan pyykkiä?

Kasvatetaanko kuttutalossa vuohia? Miten kaipaaminen voi olla rumaa? Pitääkö kala ruokkia ennen kuin se syödään? Miksi entisajan tytöt pitivät siitä, että heitä huiputettiin? Miten jollakin voi olla laukku hampaassa tai riemu kaulassa?

Sippolan sanat-kirjassa on kymmenittäin sananparsia, joihin kätkeytyy sukupolvien takaa perittyä viisautta, kuten "Kuusinen vittas, katajainen seiväs ja haapanen ailas ne kestää miähen iän" ja "Juamaköyhää auttaa Jumala, mut syämäköyhää ei auta pirukaa". Toisaalta niissä on monesti huumoria tai naapurit järjestykseen panevaa ironiaa. Vertaukset otetaan yleensä läheltä, kuten "hampahat kun sammalemyllyn piikit".

Kirjan murre-esimerkeissä on myös arvoituksia ja loruja sekä muutama loitsuakin, jota käyttäjät eivät varmaan ole loitsuksi tajunneetkaan. Sanakirjaa voi käyttää myös oivalluksia tarjoavana lukukirjana.

MARKO WAHLSTRÖM

Nään vanhan Tornatorin yhä vielä mielessäin, kun sillä silloin matkaan lähdit lapsuustyöstävain, niin jäi koulu kesken sulla, piti mun myös mukaan tulla, mut vanhempien käskystä mä kotirantaan jäin...

Kotkalaisen laulaja-lauluntekijä **Juha ”Watt” Vainion** (1938–1990) kappaleen ”Albatrossi” ensimmäisen säkeistön sanoihin kiteytyy monen kotkalaisen kaukokaipuu.

Entisaajan Kantasatamassa nuoret katselivat merimiesten työskentelyä laivojensa äärellä ja unelmoivat elämästä suuressa maailmassa.

Kotkassa satama ja meri ovat olleet aina paikkakuntalaisten elämän keskiössä. Satama kun oli kotkalaisten iholla, vain kivenheiton päässä keskustasta.

"On ilta, tähdet syttyy loistamaan, vesi musta laitureihin loiskuaa. Taas vartoo satamassa kulkijaa, yön riemut, oottaa poika ottajaa. Tule myötä, tähdet syttyy tuikkimaan, tule myötä, soitto herää pauhaamaan. Taas laulu raikuu, viinimaljat kuohuaa, taas Kotkan ruusu oottaa poimijaa."

Satama sykki elämää ja se väritti kaupungin ilmapii-riin (k)hyvässä kuin pahassa – kuten **Pauli Räsänen** (1928–2000) aikoinaan tunnetuksi tekemässä kappaleessa ”Kotkan ruusu”. Merimieskapakka Kairon syntinen ilmapii-ri, kauniit naiset ja

salakuljetettu viina olivat kiehtovia ihmismielelle – ja ovat sitä edelleen nostalgiamielessä.

Kotkalaisuus nousee esille monen kulttuurintekijän – laulajan, muusikon, kirjailijan, näyttelijän – työssä. Kotka on innoittanut kautta vuosien kirjoittamaan, esittämään, säveltämään ja sanoittamaan. Oma lukunsa ovat **Pirkka-Pekka Peteliuksen** ja **Aake Kallialan** sketsisarjaan ”Rampe ja Naukkis” päässeet kotkalaisuusrikot. Sarjan innoittajana pidetään jazz- ja tanssimuusikko **Reijo ”Rempo” Tania** (1931–2011), joka tunnettiin muun muassa **Pertti Metsärinteen** (taulu 1533) yhteestä ja **Juha Vainion** yhteistyökumppanina.

"KOTKASSA SAA HELPOSTI KAVEREITA"

Kirjailija, kriitikko **Irja Sinivaara** (taulu 9736) muutti Kotkaan nuorena aikuisena Valkealasta 1960-luvulla.

– Se oli jonkinlaista tunteenomaista ihastumista kaupunkiin heti ensisilmäyksellä, hän muistelee nyt, lähes 50 vuotta myöhemmin.

Muutama vuosi sitten aivokasvainleikkaukseen joutunut,

– Enää en voisi kuvitellakaan lähteväni Kotkasta pois, vaikka kaipuu lapsuuden ja nuoruuden maisemiin ikääntyessä vahvistuukin, 68-vuotias kirjailija sanoo.

– Kotkassa kodittoman ja suvuttoman on ollut hyvä olla. Täällä saa helposti ja nopeasti kavereita. Minutkin on hyväksytty kotkalaiseksi, hän jatkaa.

Sinivaara uskoo, että tätä tukee vanhan teollisuus- ja satamakaupungin pitkä perinne.

– Satama tarjosi elannon monelle ja tänne tultiin töihin niin Savosta kuin muualta Suomesta sekä täältä lähdettiin aina Amerikkaan asti. Juurettomuus yhdisti menneiden sukupolvien kotkalaisia.

KULTTUURIA SULASSA SOVUSSA

Kotkalaisuutta leimaa Sinivaaran mukaan tietynlainen kateus ja nurkkakuntaisuus.

– Kuten millä tahansa muullakin suomalaisella paikkakunnalla, hän hymähtää.

Kirjailijalle Kotka on ollut hänen mielestä hyvä ja paljon virikkeitä tarjoava kaupunki.

– Teatteri, musiikki, kuvataide, kirjallisuus ja nyt myös museokulttuuri merikeskus Vellamon myötä luovat monipuolista kulttuuria, hän sanoo.

Kulttuuri elää kaupungissa sulassa sovussa: samassa korttelissa saattavat yhtäaikaaisesti soida toisaalla Kymi Sinfoniettan klassisen musiikin konsertti ja viereisessä karaokeravintolassa Junnu Vainion laulut.

– Toivon, että Kotka pitää henkisestä perinnöstään huolta. Nyt se on rapautumassa. On turha syyttää sitä, että ajat ovat taloudellisesti kovat, hän toteaa.

Hän nostaa esimerkkinä 40 vuotta järjestetyt Kotkan Kriitikipäivät, jotka saivat valtakunnallistakin huomiota osakseen. Kaupunki järjesti päiviä pienellä, muutaman tuhannen euron budjetilla.

– Ne päätettiin lakkauttaa, koska haluttiin keksiä jotain uutta. Uusiutuminen on aina hyvä asia, mutta se ei saa olla itsetarkoitus. Historiallista perspektiiviä tulee myös kunnioittaa, Sinivaara jatkaa.

Puisto ilta-auringossa. Sapokan Vesipuisto on kotkalaisen puistarakentamisen ylpeydenaihe. Vesiputouksen juurelta pääsee kipumaan portaita viereiselle Putouskalliolle, josta voi tähyillä itäiselle Suomenlahdelle.

KAUNIIT PUISTOT, KTP JA "POSSOT"

Kirjailija pitää hienona, että nykymatkailijat ihastelevat Kotkassa kaupungin moninaisia puistoja. Kaupungin puistot rakentaminen on palkittu valtakunnallisesti.

– Sapokan Vesipuiston lisäksi Mansikkalahti, Katariinanpuisto ja Karhulan Jokipuisto ovat vierailemisen arvoisia kohteita, hän vinkkaa.

– Samoin Kuusisen saari, jonne johtaa aallonmurtajatie, on sopivan kävelymatkan päässä keskustasta. Saarella toimii nykyisin kaksi kalakauppaa, Sinivaara jatkaa.

Kotkalaisuuden ytimeen kuuluu myös urheilukulttuuri, jota ei voi sivuuttaa ilman Kotkan Työväen Palloilijoita (KTP).

– Milanossa asuvan tyttäreni mies vakuutti tulevan anoppinsa sanomalla, että maailman kaksi kovinta jalkapalloseuraa ovat Juventus ja KTP. Tähän voisin lisätä, että maailman parhaimmat kirjailijat ovat italialainen **Umberto Eco** (1932–2016) ja kotkalainen **Toivo Pekkane**n, (1902–1957, taulu 14 205), hän naurahtaa.

Kirjailijoista hän nostaa kotkalaisuuden ytimeen myös **Raija Siekkisen** (1953–2004), jota luonnehdittiin maailman huippunovellistien joukkoon.

– Oma kirjailijanurani on ohi, sillä sen verran aivokasvain jätti jälkensä. Kesken jääneen Suursaari-trilogiani kolmas osa jää todennäköisesti ilmestymättä, hän kertoo.

Entäpä maistuvatko kuuluisat munkkipossot ja kotkalaiset lihapiirakat kirjailijalle?

– Ei niitä voi vastustaa, vaikka yritänkin hillitä, etten aivan joka päivä kävisi naapurissani Itäkatu 2:ssa sijaitseva ssa leipomoliikkeessä (Kotkan Leipä Ky), Sinivaara tuumaa kotkalaisuuden pilke silmäkulmassaan.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti

MAIJA HALTIA (taulu 1943), kuvat

Kotka pähkinäkuoressa

- Sai kaupunkioikeudet 16.7.1879.
- Väkiluku oli tammikuun 2016 lopussa 54 363 asukasta. Kotka on Kymenlaakson maakunnan toiseksi suurin kaupunki Kouvolan jälkeen.
- Kaupungin kokonaispinta-ala on 949,55 neliökilometriä. Maapinta-ala on 272,01 neliökilometriä.
- Kaupungilla on kaksi keskustaa: Kotkansaari ja Karhula.
- Suomenlahden itäinen saaristo ja Kymijoki ovat kaupungin merkittävimmät luontoalueet.
- Etäisyyttä Helsinkiin on 136 kilometriä ja Pietariin 279 kilometriä.
- Kotkassa on Suomen suurin yleissatama Mussalossa.
- Kaupungin ulkopuolella Kotka tunnetaan Meripäivät-festivaalista.

Majoitusta Kotkan seudulla

- Original Sokos Hotel Seurahuone, Keskuskatu 21, Kotka, + 358 10 782 1000, kotka.seurahuone@sokoshotels.fi
- Hotelli Cumulus, Kymminlennantie 18, Kotka, + 358 5 269 3100, kotka.cumulus@restel.fi
- Hotelli Santalahti, Mastotie 1, Kotka, + 358 5 226 8010, info@hotellisantalathi.fi
- Lomakylä Santalahti, Santalahdentie 150, Kotka, + 358 5 260 5055, info@santalathi.fi
- Stockfors Patruunantalo, Harjuntie 111, Pyhtää, + 358 400 489 529, info@patruunantalo.fi

Lisää majoituspaikkoja ja lisätietoja niistä löytyy verkkosivulta www.kaakko135.fi.

Varaa viikonlopun majoitus suoraan seudun majoituspaikoista mahdollisimman ajoissa.

22. sukukokous ja -juhla Kotkan Konserttitalossa

Juhlapuhujana Suomen Kirjailijaliiton puheenjohtaja Jyrki Vainonen.

Kuva: Marjaana Malkamäki

Kirjailijoiden edunvalvoja. Tamperelainen kirjailija-suomentaja Jyrki Vainonen on tulevan sukujuhlan juhlapuhuja.

Ohjeita sukujuhlaan saapuville

Muistathan ilmoittautua niihin tapahtumiin, joihin on asetettu ilmoittautumisaika.

Kun lähdet lauantaina retkille, mene suoraan retken lähtöpaikkaan.

Sunnuntaina 17.7. järjestetään lounasruokailu ja kahvit Kotkan konserttitalon ravintola Vaustissa (Keskuskatu 33) kello 11.30–13.

Jos olet tulossa pääkaupunkiseudulta ja kaipaat yhteisyyttä Kotkaan, niin ota yhteyttä Anssi Paasivirtaan numeroon + 358 400 815 418 tai sähköpostitse: anssi.paasivirta@niinipuu.fi

Sukujuhlaan liittyvät mahdolliset tiedustelut: sukujuhla2016@niinipuu.fi.

Mänttärin Sukuyhdistyksen neljän vuoden välein järjestettävä sukukokous ja sukujuhla pidetään tänä vuonna Kotkan Konserttitalossa (Keskuskatu 33) sunnuntaina 17.7. Suvun taidenäyttely ja suku tuotteiden myyntipiste aukeavat Konserttitalossa kello 11 ja jatkuvat varsinaisen sukujuhlan päättämiseen. Konserttitalon ravintola Vaustissa on mahdollisuus keittolounaaseen ja kahviin kello 11.30–13. Sukujuhla alkaa sukukokouksella kello 13. Kokouksessa valitaan yhdistyksen valtuuskunnan puheenjohtaja ja 27-jäseninen valtuuskunta kaudelle 2016–2020 sekä hyväksytään toimintakertomus vuosilta 2012–2015.

Kokous jatkuu juhalla kello 14. Alkusoiton ja tervehdyssanojen jälkeen lauletaan yhteisesti ”Mänttärin sukulaulu” pianisti **Annikka KonttoriGustafssonin** (taulu 2117) säestyksellä. Tämän vuotisen sukujuhlan pääpuhujana on Suomen Kirjailijaliiton puheenjohtajana toimiva tamperelainen kirjailija, filosofian lisensiaatti **Jyrki Vainonen** (taulu 7583). Vainonen toimii myös suomentajana ja sanataiteen opettajana sekä Kirjailijalehden vastaavana päätoimittajana.

HAMINA KVARTETTI MUSISOI

Sukujuhlassa esiintyy sukuyhdistyksen kuoro johtajana urkuri **Kaj-Erik Gustafsson** (taulu 2117). Kuoron ensiesiintyminen tapahtui yhdistyksen 80-vuotisjuhlan yhteydessä pidetyssä kirkkokonsertissa Sipolassa kesällä 2014.

Juhlan musiikillista antia tarjoilee myös Kotkan seudun musiikkiopiston Hamina Kvartetti, jossa soittavat viulua **Ilona Raimas** ja **Sara Urpalainen** (taulu 2416), alttoviulua **Tatu Kopra** sekä selloa **Maria Urpalainen** (taulu 2416). Kotkalainen baritoni **Alexander Borshagovski** (taulu 4386) johdattaa omassa esityksessään kauniiden sävelmien pariin. Juhlan ohjelmallisen osuuden huipentaa poikkitaiteellisesti musiikkia, valokuvia ja tanssia yhdistävä **Minna Metsärinteen** (taulu 1538) ja tanssinopettaja **Janne Outisen** esittämä tanssillinen valokuvateos ”My Way”. Teoksen koreografia on Outisen käsialaa ja sitä johdattavat esityksen aikana valkokankaalle heijastettavat Metsärinteen valokuvat.

SUKUJUHLA LÄHETETÄÄN LIVENÄ VERKOSSA

Sukujuhla päättyy valtuuskunnan puheenjohtajan päätössanoihin ja yhteisesti laulettavaan ”Kymenlaakson lauluun”.

– Sukukokouksesta ja juhlasta lähetetään suora livevideolähetyt, jota voi seurata Niinipuun verkkosivujen kautta, videolähetyksen tuotannosta vastaava **Olli Sipilä** (taulu 10775) kertoo.

– Niinipuun toimitus raportoi sukujuhlaviikonlopun tapahtumista tuoreeltaan verkkosivuilla sekä tekee päivityksiä sosiaalisen median kanavillemme, joita ovat Facebook, Twitter ja Instagram, toimitussihteeri **Marko Wahlström** (taulu 1943) jatkaa.

Sukujuhlasta on luettavissa myös kooste juttu painetun Niinipuu-lehden kevään 2017 numerossa.

Ainutlaatuinen yö kaljaasilla

Sukujuhlaan saapuvilla on tällä kertaa ainutlaatuinen mahdollisuus majoittua juhlatuokion lopun 16.–17.7. aikana Kotkan Kantasatamassa kaljaasi m/aux Vivanilla merikeskus Vellamon laiturissa.

Aluksella on kaksi neljän hengen hyttiä ja yksi kolmen hengen hytti sekä yhteinen salonkitila, jossa seinillä oleville makuusijoille voi majoittua yhteensä 15 henkilöä. Mukaan tulee ottaa oma makuupussi tai omat lakanat ja peite. Illalla lämpimää puulämmitteinen sauna (omat pyyhkeet mukaan). Yöpyjille tarjotaan aamupala, joka sisältää leipää (tumma/vaalea), leivettä, kahvi tai tee, jugurttia, leikkeleitä, juustoa, kurkkua, tomaattia, silliä, kaurapuuroa, maitoa tai marjakeitto, tuorehuhua ja keitettyä kananmunaa. Käytössä on kertakäyttöastiat. Majoitus maksaa 30 euroa/henkilö/yö.

PURJEHDUS RANKKIIN

Alkuperäisellä kaksimastoisella, Porvoon Emäsalossa vuosina 1947–49 rakennetulla Vivan-kaljaasilla (ks. kansikuva) purjehditaan Kotkan Kantasatamasta Rankin linnakesaarelle lauantaina 16.7.

Lähtö tapahtuu Kantasatamasta Merikeskus Vellamon laiturista kello 9.30. Menomatka koneella kestää noin tunnin ja 20 minuuttia.

Tutustumisaikaa saarella on noin tunti. Paikan päällä on mahdollisuus ruokailuun sotilaskodissa erillistä maksua vastaan.

– Kantasatamaan palataan purjeilla. Noin puolitoista tuntia kestävä matka tapahtuu sail training -periaatteella eli matkustajat osallistuvat purjeiden nostoon ja laskuun miehistön opastuksella, aluksen kapteenina toimiva kesäkotkalainen **Seppo Vanhanen** (taulu 9369) kertoo.

Paluu aika on noin kello 13.30. Risteilyn kesto on yhteensä neljä tuntia. Ohjelmaan sisältyy aluksen ja merialueen esittely purjehduksen aikana. Purjehdus maksaa 30 euroa/henkilö.

Ennakkovaraukset 9.7. mennessä sähköpostitse osoitteella sepevanhanen.vivan@elisanet.fi tai tekstiviestillä numeroon + 358 40 768 8867.

Aluksen esittely ja lisätiedot löytyvät verkkosivulta www.vivanyhdistys.com.

Kuva: Meriset

Tunnelmoi jazzjameissa ravintola Kairossa

Mänttärin Sukuyhdistys järjestää jazzpainotteisen jami-illan maankuulussa merimiesravintola Kairossa (Satamakatu 7) sukujuhlaviikonlopun lauantaina 16.7. kello 20 alkaen.

Jameissa soittaa suvun muusikkovirtuoosia ja joukko heidän soittokavereitaan. Tässä vaiheessa mukaan ovat lupautuneet muun muassa pianisti **Pertti Metsärinne** (taulu 1533), trumpetisti **Heikki Rosendahl** (taulu 9660), klarinetisti **Heikki Kauppinen**, saksofonisti **Hannu Purola** (taulu 7017), trumpetisti **Risto Pellava** ja basisti **Timo Peltola**. Tilaisuus on Mänttärin Sukuyhdistyksen organisoima, mutta jamiit ovat avoin tilaisuus kaikille. Ravintolassa on mahdollisuus ruokailuun. Jamien jälkeen noin kello 22.30 alkaa perinteinen Kairon karaoke.

Kairon toiminta nykymuodossaan on jatkunut keskeytymättä vuodesta 1932 alkaen. Käytössä oleva rakennus valmistui vuonna 1938. Kotkan Kaupunginteatterin lavastaja **Tauno Rantarukka** maalasi Kairon maankuulut seinämaalaukset 1970-luvun alussa.

Lippuja voi varata ennakkoon Kairosta (+358 5 212 787, +358 400 507 188 tai kairo@kympp.net) sekä ostaa ovelta.

Risteilemään Kotkan edustalle Viklalla

Lauantaina 16.7. alkuillasta järjestetään risteily m/s Vikla aluksella Kotkansaaren ympäri. Risteilyllä nähdään Kantasatama ja merikeskus Vellamo mereltä käsin.

– Risteilemme Hovinsaaren kivisillan alta, jolloin näemme hyvin Hovinsaaren maisemat. Myös Hirsisaari, Keisarinsatama ja Kotkan satamattulevat tutuiksi, kotkalaisen MeriSetin risteilyyrittäjä **Kari Auvinen** (taulu 14213) kertoo.

Risteilyllä tutustutaan myös kuuluisaan Ruotsinsalmen meritaistelualueeseen ja sen historiaan. Risteily tapahtuu Kotkan edustalla, saariston suojassa, eikä risteilyllä ole merenkäyntiä. Aluksen päällikkö kertoo maisemista ja meritaistelusta. Aluksen kahvio palvelee koko risteilyn ajan.

Lähtö tapahtuu Kantasatamasta; koontuminen on merikeskus Vellamon edessä kello 16.20. Paluu samaan paikkaan kello 18. Risteily maksaa 15 euroa/henkilö, lapset 4–12 vuotta 7,5 euroa.

Ilmoittautumiset 9.7. mennessä sähköpostitse osoitteeseen erikki.manttari@niinipuu.fi tai tekstiviestinä numeroon + 358 40 820 4477.

Juhlajumalanpalvelus Kotkan kirkossa

Sukujuhlaviikonlopun perinteinen juhla-jumalanpalvelus pidetään Kotkan kirkossa (Kirkkokatu 26) sunnuntaina 17.7. kello 10 alkaen. Jumalanpalveluksessa kanttorina toimii diplomiurkuri **Kaj-Erik Gustafsson** (taulu 2117). Liturgin tehtävät hoitaa teologian tohtori, tutkija **Seppo Sipilä** (taulu 10777).

Kotkansaarella sijaitseva, uusgootilaista tyyliä edustava kirkko on valmistunut vuonna 1898. Kirkon on suunnitellut arkkitehti **Josef Stenbäck**. Kirkossa on noin 1 500 istumapaikkaa. Punatillisen kirkon torni ulottuu 54 metrin korkeuteen. Vuonna 1900 paikoilleen asetetun **Pekka Halosen** maalaaman alttaritaulun ”Tietäjien kumarrus” (”Kuninkaitten kumarrus”) aiheena on itämaan tietäjien Jeesuslapselle osoittama kunnioitus. Kirkossa on vaikuttavat kuorin lasimaalausikkunat ja yli 2 000 lasipalasta kootut kuusimetriset ruutuikkunat.

Kotkan kirkossa on maineikkaat 44-äänikertaiset **Martti Porthanin** urkurakentamon rakentamat barokkiurut.

Uuttera taiteilija. Kouvolan Sippolassa nykyisin asuva valokuvataiteilija Minna Metsärinne on brändännyt itsensä retropektiivisen My Way -valokuvanäyttelynsä avulla.

Minna Metsärinne sukeltaa syväälle suomalaisuuteen

Kouvolalainen valokuvataiteilija muutti hiljattain juurilleen Sippolaan.

Kouvolalainen valokuvataiteilija **Minna Metsärinne** (taulu 1538) työstää parhaillaan kesällä 2011 starttanutta Suomi-brändiä – perinteitä kunnioittaen -valokuvaprojektiaan.

– Siinä poiketaan tyypillisimmistä Suomi-kuvista, sukelletaan pintaa syvemmälle ja tuodaan esille muun muassa perinteisiä suomalaisia käsityöammatteja, juurilleen Sippolaan hiljattain muuttanut taiteilija kertoo.

Projektiin liittyvän valokuvanäyttelyn ensimmäinen osanäyttely aukeaa Pato-klubilla Kuusankosken Taideruukissa ensi itsenäisyyspäivänä.

– Sitä seuraa useita näyttelyitä eri puolilla Suomea, kuten Turussa, Tampereella, Jyväskylässä ja Oulussa, Metsärinne kertoo.

RUOKAKIRJA VIIME JOULUNA

Metsärinne on tuottelias taiteilija, joka pitää käsissään useita samanaikaisia projekteja.

Viime joulumarkkinoille ilmestyi kymenlaaksolaista ruokakulttuuria ja -perinteitä käsittelevä keittokirja “Puh-taat juuret – muistikuvia ja reseptejä kymenlaaksolaisesta ruokakulttuurista”. Kirjan on kirjoittanut myllykoskelainen filosofian tohtori **Hanna Maria Laakso** ja Metsärinne on kuvannut teoksen valokuvat. Kirjan kustansi Reuna Kustantamo. Projekti sai Suomen kulttuurirahaston Kymenlaakson rahaston myöntämän apurahan.

– Luovutamme ensimmäisen 500 kirjan myynnistä 50 prosenttia Kymenlaakson keskussairaalan synnytysten

yksikölle osoituksena uskostamme oman maakuntamme tulevaisuuteen, Metsärinne kertoo.

MY WAY JATKAA KULKUAAN

Metsärinteen omaelämäkerrallinen My Way 2007–2015 -valokuvanäyttely on retrospektiivi, joka kertoo Minnan valokuvallisesta matkasta Suomessa ja ulkomailla vuosina 2007–2015. Näyttely koostuu usean eri teeman otoksista, muun muassa Kotiseutuni Kymenlaakso, Bella Italia ja Suomenlinna–Svartholma–Ehrensvaridin jäljillä. Kuvissa esiintyy henkilöitä, maisemia, yksityiskohtia ja ripaus mystiikkaa.

– Pyrin näillä kuvillani tuomaan esille sen, mitä ja miten olen asioita omasta näkövinkkelistäni matkani varrella nähnyt tai miten niitä haluan nähdä, hän kertoo.

Näyttelyn kuudes osanäyttely oli esillä Taidesalonki Piirrossa Helsingissä tammi–helmikuussa. Edellisen kerran näyttely oli esillä loviisalaisessa bistro Cantorissa viime syksynä. Osanäyttelyiden kuvakattaus vaihtelee hieman paikkakunnista riippuen.

– My Way on yhtäältä oma tieni, jota kuljen elämässäni. Toisaalta se on tapa tehdä asioita, Metsärinne kertoo teemansa kaksoismerkityksestä.

TANSSITEOS MÄNTTÄRIN SUKUJUHLAAN

Valokuvanäyttelyn lisäksi taiteilija on luonut My Way -kokonaisuuteen tanssillisen valokuvateoksen, jota hän on esittänyt yhdessä tanssinopettaja **Janne Outisen** kanssa vuoden 2014 tammikuusta alkaen. Teoksen käsikirjoitus, kuvat ja musiikkivalinnat ovat Metsärinteen ja koreografia Outisen. Tanssiteosta on esitetty useissa eri tilaisuuksissa ja se kiertää tilauksesta.

– Mänttärin suvun jäsenillä on mahdollisuus päästä näkemään teos sukujuhlassa Kotkan konserttitalolla ensi heinäkuussa, Metsärinne kertoo.

Omien valokuvaprojektiansa ohella hän toimii muotoilija **Stefan Lindforsin** henkilökohtaisena assistenttina. Metsärinteellä on takana pitkä ura mainos- ja media-alalla.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943) teksti ja kuva
marko.wahlstrom@niinipuu.fi

Minna Metsärinne

Asuu ja työskentelee Kouvolan Sippolassa, jossa hänellä on työhuone ja esittelytila.

Valokuvataiteilijalla on myös näyttelytila Kouvolan keskustassa.

Hänen töitään on ollut esillä useissa näyttelyissä eri puolilla Suomea vuodesta 2008 alkaen.

Sukutaidetta näytteille kuudennen kerran

Mänttärin suvun taiteilijoiden yhteisnäyttely pidetään Kotkan konserttitalon alakerran ja toisen kerroksen aulassa lauantaina 16.7. ja sunnuntaina 17.7.

Neljä vuotta sitten Myllykoskella viidettä kertaa järjestetyssä taidenäyttelyssä oli mukana 22 taiteilijaa kymmenestä eri sukuhaarasta. Näyttely koostui muun muassa öljy- ja akryylimaalauksista, tekstiili-, lasi- ja puutöistä sekä valokuvista. Tällä kertaa näyttelyssä on erillinen teema, ”Ajan patina”, jota voi miettiä esimerkiksi tarinoiden kautta.

– Se voi olla pintojen pehmeää kuluneisuutta, mutta myös aikaa, joka näkyy elämää nähneinä ja kokeneina ihmisinä, esineinä, puina, pensaina, rakennuksina, näyttelyn kuraattoriksi lupautunut valokuvataiteilija **Minna Metsärinne** sanoo.

– Toisaalta teema voi olla myös historian lehtien havinaa, menynyttä aikaa, perinteitä, sukujuuria. Tai teoksissa on lämmin, pehmeä, unelias ja utuinen valonkajastus, hän jatkaa.

*Tänä vuonna
näyttelyssä
on teemana
”ajan patina”.*

Suvun taiteilijoiden toivotaan ilmoittautuvan näyttelyyn viimeistään 19.6. Minna Metsärinteelle puhelimitse numeroon + 358 50 414 1413 tai sähköpostitse osoitteella sukujuhla2016@niinipuu.fi.

Näyttelyitä ei jurytetä ennakoon, vaan ilmoittautuneet taiteilijat saavat teoksensa esille tuomalla ne Kotkan konserttitalolle (Keskuskatu 33) lauantaina 16.7. Metsärinne on taiteilijoiden apuna teosten valinnassa.

Näyttely pystytetään lauantaina 16.7. kello 9–13 ja avajaiset ovat samana päivänä kello 14. Näyttely on avoinna sunnuntaina 17.7. kello 11 alkaen ja jatkuu aina sukujuhlan päättymiseen asti. Sukujuhla viikonloppuun jälkeen osa näyttelyn kuvista ripustetaan Kotkan konserttitalon ravintola Vaustin tiloihin noin kuukauden ajaksi.

Nuorille oma tapahtuma Konserttitalolla

Mänttärin Sukuyhdistyksen uusi nuorisotiimi järjestää nuorisokonsertin Kotkan Konserttitalolla (Keskuskatu 33) lauantaina 16.7. kello 15–18. Tapahtuman juontajana toimii kouvolaalainen rockrumpali **Eetu Pesu** (taulu 1915). Hän esittää myös omaa musiikkia.

Hollolalaisen **Ossi Perälän** (taulu 446) kokoonpano on mukana omalla ohjelmallaan. Konsertissa esiintyy myös yksi tai kaksi paikallista nuorisobändiä.

– Nuorisotiimiläiset järjestävät tapahtumaan lisäksi muuta äksöniä, sukuyhdistyksen nuorisovastaava **Marja-Leena Vainio** (taulu 3835) kertoo.

Karismaattinen puhuja. Leila Mänttari on puhuessaan mukaansatempaava ja osaa herätellä kuulijoiden mielenkiinnon käsillä olevaan aiheeseen. Viime kesänä hän puhui Mänttärinmäellä järjestetyissä sukuseuroissa.

Sydämen ja uskon kieli on aina äidinkieli

Tukholman suomalaisen seurakunnan pappi Leila Mänttari ei pidä kirkkojen muuttamista monitoimitiloiksi huonona vaihtoehtona.

Ruotsissa asuva **Leila Mänttari** (taulu 2956), pappi ja aikaisemmalta koulutukseltaan fyysikko lääketieteellisen fysiikan alalta, tekee työtään sydämellään. Kaikissa tilanteissa hän haluaa kohdata ihmisen, kuunnella häntä, olla läsnä ja auttaa.

Tällä hetkellä hän toimii pappina Tukholman suomalaisessa seurakunnassa, joka on kaksikielinen Ruotsin kirkkoon ja Tukholman hiippakuntaan kuuluva seurakunta.

Lähellä kuninkaanlinnaa vanhassa kaupungissa sijaitsevassa suomalaisessa seurakunnassa toiminta on monimuotoista ja

kaikki ikäryhmät huomioivaa; ja suomalainen kulttuuriperinne on kaikessa mukana.

– On hyvin tärkeää, että ruotsinsuomalaisilla on oma seurakunta, sillä sydämen ja uskon kieli on aina äidinkieli, Leila Mänttari sanoo.

PITKÄ HISTORIA TUKHOLMASSA

Suomalaisella seurakuntatoiminnalla on Tukholman vanhasa kaupungissa pitkä historia, joka ulottuu aina 1530-luvun alkupuolelle asti, jolloin luultavasti pidettiin historian ensimmäinen suomenkielinen luterilainen jumalanpalvelus – 10

vuotta aikaisemmin kuin Suomessa.

Vanhassa kaupungissa painettiin muun muassa ensimmäinen suomenkielinen Uusi testamentti **Mikael Agricolan** kääntämänä vuonna 1548.

– Suomalaisen seurakunnan rajat ovat samat kuin Tukholman hiippakunnan. Jäsenmäärä on noin 8 000, seurakuntalaisiinsa kiintynyt pappi kertoo.

TAMPEREELTA MAAILMALLE

Kun kuusankoskelainen Leila Aaltonen ja liikkalalainen **Jari Mänttari** (taulu 2956) menivät naimisiin vuonna 1980, he tuskin aavistivat, miten kansainvälisen uran he kumpikin tulisivat luomaan.

Ensimmäinen koti oli Tampereella, siellä missä opinnotkin silloin olivat.

– Valmistuttuaan diplomi-insinööriksi Jari jatkoi Valmetin palveluksessa suunnittelupäällikkönä. Itse opiskelin Helsingin yliopistossa fyysikoksi lääketieteellisen fysiikan alalta ja tein Tampereen yliopistollisen keskussairaalan Pikonlinnan sädehoito-osastolla lopputyöni, joka liittyi syöpäpotilaiden sädehoitojen annossuunnitelmiin, Leila kertoo ja kuvailee, miten fyysikko on lääkärin työparina hyvin tärkeä.

Myöhemmin hän täydensi opintojaan Tampereen yliopiston lääketieteellisessä tiedekunnassa anatomiassa ja fysiologiassa. Ensimmäinen työpaikka oli silloisen Tampereen terveydenhuolto-opilaitoksen eli nykyisen ammattikorkeakoulun anatomian, fysiologian ja kliinisen fysiikan luento-opettajana.

Kun lapset **Annina** ja **Joonatan** olivat pieniä, Leila oli kolme vuotta äitiyslomalla ja hoitovapaalla.

– Tuona aikana kaksi vuosikymmentä matkassa kulkenut kutsumus teologian opinnoista ja papin urasta alkoi elää hyvin voimakkaana minussa, hän kertoo.

Ja niin unelman toteuttaminen alkoi vuonna 1993.

– Vappuaattona tilasin teologian tiedekunnan pääsykoekirjat ja jo heinäkuussa oli koe. Sen päivän muistan aina. Kun kokeen jälkeen tulin senaattorille, missä perhe, Jari ja lapset, odottivat minua, aurinko kultasi suurkirkon kupolit.

– Hetki oli ikimuistoinen. Tunsin sisimmässäni, että koe oli mennyt hyvin ja että valintani oli oikea. Pääsin opiskelemaan, mutta palasin vielä vuodeksi luento-opettajaksi. Anoin sitten opintovapaata. Olin tietoisesti 38-vuotiaana hypännyt jälleen opiskelijaksi ja se tuntui hyvältä, Leila muistelee.

VUODET YHDYSVALLOISSA

Sitten elämä jälleen yllätti. Vuonna 1997 aviomiehen työ vei perheen kolmeksi ja puoleksi vuodeksi Pohjois-Karoliinaan. Lapset Annina ja Joonatan olivat silloin 11- ja 6-vuotiaita. He sopeutuivat muuttoon hyvin, oppivat uuden kielen helposti ja kotiutuivat uuteen ympäristöön.

– Amerikassa minulla oli enemmän aikaa itselleni, harrastuksille ja vapaaehtoistyölle. Kun olin ruuhkaliikenteessä vienyt lapset kouluun, saatoin esimerkiksi jäädä vapaaehtoistyöhön Anninan koululle, jossa minut koulutettiin kirjastonhoitajan tehtäviin, Leila kertoo.

Teologian opinnot olivat myös koko ajan vireillä. Leilalla oli tilaisuus opiskella paikallisessa collegessa puhe- ja viestintätaitoa, näyttämötaidetta ja psykologiaa. Samassa oppilaitoksessa hän toimi myös anatomian ja fysiologian opettajana sekä tutorina laboratoriossa.

MUUTTO RUOTSIIN

Perheen isän uusi työ sai perheen jälleen vuonna 2001 muuttamaan, tällä kertaa Ruotsin Karlstadiin. Kun Valmet yhtiö Rauma-Repolan kanssa Metsoksi, Jarille tarjottiin työtä Karlstadissa. Ja niin lähdettiin takaisin Pohjolaan.

Anninalle muutto oli vaikea. Hän oli täysin kotiutunut Amerikkaan ja omaksunut kielen täydellisesti. Hän sanoikin: “I’ll be back. Tulen vielä takaisin.”

Niin kuin sitten tapahtuikin. Ruotsissa suoritettujen englanninkielisten kauppatieteiden opintojen jälkeen hän muutti Yhdysvaltoihin, jossa on hänen elämänsä ja perheensä. Joonatan nuorempana sopeutui paremmin ja valmistui muutama vuosi sitten diplomi-insinööriksi tekoälyrobotteknikassa.

PAPIN TEHTÄVIIN

Karlstadin vuosiin ajoittuu teologian opintojen loppuun suorittaminen ja vuonna 2004 pappisvihkimys, joka oli Helsingin Tuomiokirkossa niin kuin Leila oli sydämessään toivonut.

– Koen papin ammatin kutsumuksena. Jumala on kutsunut minut palvelijakseen armosta. Olen myös iloinut koulutuksestani. On etu, että tuntee ihmisen kaikki osa-alueet, kehon ja sielun, hän kertoo.

Karlstadissa hän toimi – aluksi hiippakuntakansliasta käsin – ruotsinsuomalaisen seurakuntatyön pappina ja vastuunkantajana. Suurimman osan 12 vuodesta hän oli ainoa pappi koko hiippakunnan alueella tässä tehtäväkentässä ja enimmillään hän kiersi 13:ssa seurakunnassa.

Päätyönsä ohessa Leila on mielellään tehnyt luentomatkoja puhuen eri teemoista, joissa ihminen tulee huomioiduksi kokonaisuutena fyysisesti, psyykkisesti ja hengellisesti.

Tällaisia luentomatkoja hän on tehnyt vuodesta 2010 lähtien yhdessä miehensä kanssa. He ovat kiertäneet Ruotsia ristiin rastiin seurakuntien, Suomi-seurojen ja hallintoalueiden järjestämissä tilaisuuksissa. Leila puhuu esimerkiksi kateuden, kaunan ja katkeruuden kavalista kuopista tai vanhenemisen iloista ja itkuista.

Vuosi sitten Leila alkoi pitää Tukholman suomalaisen kirkon seurakuntatalossa Vaella rakkaudessa -iltoja, joissa hän on voinut hyödyntää koulutustaan. Eräänä aiheena on ollut dementia otsikolla ”Älä yritä ymmärtää minua, rakasta vain”.

– Hengellisen kasvun matka on rakkaudessa vaeltaminen, Leila sanoo.

TULEVAISUUDEN KIRKKO

Viime aikoina on puhuttu monitoimikirkosta, mikä tarkoittaa, että kirkkorakennuksessa olisi muutakin toimintaa kuin jumalanpalvelukset.

Leila kertoo, että vuonna 2012 hän oli kolme kuukautta turistiviisumilla vapaaehtoisena pappina Portlandissa Oregonin osavaltiossa, amerikansuomalaisessa seurakunnassa. Seurakuntalaisilla on siellä tänä päivänä Nordia-talo, joka kulttuuritalona muuntuu tiloiltaan myös kirkoksi.

– Oikein toteutettuna se on ihan toimiva ratkaisu. Ulkoisilla seikoilla ei ole suurta merkitystä. Ainoa tärkeä on rakkautea vaikuttava usko, Leila toteaa.

EILA KORJALA (taulu 8562), teksti
eila.korjala@niinipuu.fi
HANNU MÄKINEN (taulu 5220) kuva

Tuttu televisiosta. Kotkalaissyntyinen freelance-meteorologi Joonas Koskela pitää haastavimpana sitä, miten muuttumattomasta säätilanteesta saa täytettyä illan lähetyksen

Nuori meteorologi rakastaa rajuilmoja

Joonas Koskela opiskeli ensin fysiikkaa, mutta päätyi sattumalta sään pariin.

Päädyin meteorologiksi hieman sattumalta. Hain lukion jälkeen opiskelemaan fysiikkaa sekä Jyväskylään että Helsinkiin. Tulin valituksi molempiin kouluihin, mutta valinta oli helppo tehdä. Helsinki oli lähempänä kotiseutua Kotkaa ja myös mielekkäämpi vaihtoehto, Ylellä freelancer-meteorologina työskentelevä 25-vuotias **Joonas Koskela** (taulu 11201) kertoo.

Pohtiessaan pääainevalintaa Helsingin yliopiston fysiikan laitoksella, meteorologia vaikutti mielenkiintoisimmalta.

– Olen pikkupojasta asti rakastanut ukonilmoja ja muutkin sään ääri-ilmiöt kiehtovat. Televisioon päädyin, kun aloin

Televisiolähetyksissäkin on omat kujeensa.

– Joonas Koskela

miettiä työllistymistä opintoja vastaavalle alalle. Ylellä sattui silloin sopivasti olemaan sijaisen paikka auki, hän kertoo.

SUUREN YLEISÖN TIEDONANTAJA

Parhaaksi asiaksi työssään Koskela mainitsee ehdottomasti sen, että saa tehdä sitä, mistä pitää.

– Televisiometeorologina pääsee vielä olemaan niin sanotusti tiedonantajan roolissa. Pääsen kertomaan melko suurelle yleisölle, mihin kannattaa lähipäivinä varautua. Lisäksi työyhteisö on mahtava, Koskela luonnehtii.

Haastavimmaksi asiaksi työssään hän kokee itse ennustamisen. Hänen mukaansa tilanteet lisäävät haastetta, mikä näkyy toisinaan pieleen menneissä ennusteissa.

– Televisiolähetyksissäkin on omat kujeensa. Joskus joutuu keksimään, miten muuttumattomasta säästä saa aikaan 2,5 minuuttia juttua, ja joskus taas on vaikea saada kaikkea olennaista mahtumaan lyhyeen lähetykseen.

Joonas Koskela

Syntynyt Kotkassa 24.4.1990.

Opiskellut fysiikkaa Helsingin yliopistossa.

Työskentelee freelance-meteorologina Yleisradiossa.

Harrastaa moottoripyöräilyä ja biljardia, jota pelaa kilpatasolla. Kouluaikoinaan kilpaili myös yleisurheilussa. Lajeina olivat pituushyppy, kolmiloikka ja sadan metrin juoksu.

METEOROLOGIT TEKEVÄT YLESSÄ VUOROTYÖTÄ

Ylessä meteorologit tekevät Koskelan mukaan vuorotyötä. Aamu- ja iltavuoroissa tehdään televisioon säätiedotuksia, päivävuorossa tehdään muun muassa juttuja verkkoon, annetaan haastatteluja tiedotusvälineille ja tehdään muita hommia, joita ei ruutuvuoroissa ehdi hoitamaan.

– Aamuvuoro alkaa puoli neljältä aamulla ja päättyy puolenpäivän aikoihin. Iltavuoro alkaa päivällä kello 11.30 aikaan ja päättyy illalla kymmenen jälkeen. Ruutuvuoroissa työtehtäviin kuuluvat säätilaan tutustuminen, ennusteen laatiminen ja karttojen valmistelu, lähetykset sekä sosiaalisen median päivittäminen.

Sääennustus laaditaan käyttäen avuksi sääennustusmalleja, satelliittikuvia, tutkakuvia ja havaintoja. Tietokone laskee alkutilanteen perusteella ilmakehän käyttäytymistä eteenpäin käyttäen hyväkseen fysiikan lakeja.

– Meteorologi tulkitsee ennustemalleja ja tekee niiden pohjalta oman ennustensa.

”UKKONEN ON SUOSIKKINI”

Koskela sanoo pitävänsä eniten kesäisestä hellesäästä.

– Helteiset ilmat päättyvät usein ukkosiin, joten ensin voi nauttia lämmöstä ja sen jälkeen ihailla vielä upeaa salamointia. Ukkonen on kyllä ehdottomasti suosikkini kaikista sääilmiöistä.

Hän kertoo nähneensä useita mielenkiintoisia sääilmiöitä, mutta mielenkiintoisimmaksi kohoo Helenan päivän rajuilma elokuussa 2014.

– Olimme tällöin kaverini kanssa autolla maan keskiosassa kuvailemassa salamointia ja rankkasadetta.

MARJUT LEHTO (taulu 11774), teksti
JYRKI VALKAMA/YLE KUVAPALVELU, kuva

Kuinka pitkälle säätä voi ennustaa

Sääilmiön koko ja elinikä määrää, kuinka hyvin se voidaan ennustaa. Kooltaan laaja ja pitkään elävä ilmiö voidaan ennustaa useita päiviä etukäteen, mutta yksittäisen sadekuuron syntypaikkaa ei pystytä ennakoimaan.

– Koska ilmakehä on kaoottinen, emme voi koskaan laskea ilmakehän tilaa eteenpäin tarkasti. Pienikin virhe alkutilan määrittelyssä voi kasvaa suureksi virheeksi parin päivän päähän, Ilmatieteen laitokselta kerrotaan.

Tarkkoja päiväkohtaisia ennusteita on Ilmatieteen laitoksen mukaan järkevä tehdä noin viisi päivää eteenpäin. Yli viiden vuorokauden päähän ulottuvat piste-ennusteet antavat ainoastaan suuntaa sään kehityksestä.

MARKO WAHLSTRÖM

Ennusteiden pätevyys:

Säätyyppi: 6–10 vuorokautta.

Säätyyppinä ovat esimerkiksi korkeapaine ja matalapaine.

Lämpötila: 4–7 vuorokautta.

Matalapaineiden ja sadealueiden reitit: 3–5 vuorokautta.

Tuulen suunta ja nopeus: 2–3 vuorokautta.

Sademäärät, sateen olomuoto ja sadealueiden tarkat reitit, sadekuuro- ja ukkosalueet: 0,5–2 vuorokautta.

Pitopalvelua omasta takaa. Sari Tähtinen vastaa yrityksen pitopalvelusta ja huolehtii perunkirjoituksista.

Harmoninen tunnelma. Asiakaspalvelun tiloissa sisustus ja värit luovat tunnelmaa, josta voi huomata, että vaikeista asioista voidaan keskustella kaikessa rauhassa, Jyrki Tähtinen.

Palkitsevinta on asiakkaan luottamus

Juhla- ja hautausalan yrittäjien työ on kokonaisvaltaista.

Kun me kohtaamme kuoleman surun, kun läheinen ihminen kuolee, kaikki pysähtyy ja on vaikea katsoa tulevaisuuteen.

Surun kanssa kamppaileva eristäytyy ulkomailmasta, elämänvoimat ovat vähissä ja kaikkein yksinkertaisimmatkin arkiset tehtävät ovat liian vaativia. Ei ole sanoja eikä voimia.

Kouvolan Keltakankaalla Anjalankosken Juhla- ja Hautauspalvelun yrittäjät **Sari** ja **Jyrki Tähtinen** (taulu 10269) ovat kasvokkain tämän asian kanssa jokapäiväisessä työssään, jota he tekevät lämpimällä myötätunnolla ja hienovaraisesti myötäeläen.

– Työ vaatii paljon, mutta se myös antaa paljon. Palkitsevinta ja kannustavinta on asiakkaan ehdoton luottamus. Aina tuntuu lämpimältä ja hyvältä kuulla vielä vuosien päästäkin asiakkaan kiitokset siitä, miten arvokasta heidän saamansa tuki surun keskellä oli, he sanovat.

Täyspäiväisiä työntekijöitä yrityksessä on omistajien lisäksi floristi **Tuula Koso**, joka sitoo kukkavihkot ja kimput, kappelin ja arkun koristeet sekä muistotilaisuuksien kukkakoristeet. Sari Tähtinen hoitaa pitopalvelun ja siinä hänellä on apuna puoliaikaisesti yksi henkilö. Tarjoilijoita on kymmenkunta.

ovat levollisen tunnelman. – On tärkeää, Tähtinen sanoo.

TÄYDEN PALVELUN HAUTAUSTOIMISTO

Ensimmäinen liike toimi Myllykosken keskustassa. Jyrki Tähtinen perusti sen yhdessä äitinsä **Mirja Pilli-Sihvolan** (taulu 10269) ja tämän puolison **Simo-Pekka Pilli-Sihvolan** kanssa vuonna 1992.

Jyrki ja Sari Tähtinen rakensivat vuonna 2003 Keltakankaalle kauniin valkotiilisen kiinteistön, jossa on toimivat tilat asiakas-palvelulle, kukkasidonnalle ja keittiötilat pitopalvelulle.

Asiakkaat kohdataan kauniisti kaluste-tussa huoneessa, jossa jo sisustuksen värit

*Läsnä silloin, kun
lähimmäinen kipeimmin
apua tarvitsee*

- Jyrki Tähtinen

luovat kiireettömyyden ja levollisuuden vaikutelman.

– Siinä yhdessä kaikessa rauhassa keskustelemme, mitä kaikkea nyt pitää tehdä. Ensin otetaan yhteys seurakuntaan, varataan siunaus- ja muistotilaisuuden ajat, siunauksen toimittava pappi sekä kanttori, Jyrki Tähtinen kertoo

– Hoidamme kaikki asiat, jotka sure-

valle olisivat vaikeita, yleensä kaiken kuolemantapaukseen liittyvän. Tänä vuonna olemme ottaneet perunkirjoitus-ten hoitamisen uutena palvelumuotona. Myös hautamuistomerkit voidaan tilata meidän kautta, hän jatkaa.

Muistotilaisuuden tarjoilusta sovitaan Sari Tähtisen kanssa. Hänellä on kymmenen ateriavaihtoehtoa, joista on helppo valita niin ruokatarjoilu kuin kahvipöy-dänkin tarjottavat.

– Seurakuntakeskukset ovat pitopalvelun näkökulmasta katsottuna toimivia ja hyvin varustettuja. Niissä on hyvä työskennellä, Sari Tähtinen sanoo

LAAJA ALUE JA PITKÄT ETÄISYYDET

Anjalankosken Juhla- ja Hautauspalvelu toimii Kouvolan seurakuntayhtymän alueella. Se merkitsee kuutta seurakuntaa, jotka ovat Anjalankoski, Elimäki, Kuusankoski, Kouvola, Valkeala ja Jaalan kappeliseurakunta. Välimatkat ovat pitkiä. Aikaa vieviä ovat myös kuljetukset sairaaloista kappeleihin.

Pohjois-Kymen Sairaalaan Kuusankoskelle ja Kymenlaakson Keskussairaalaan Kotkaan on Keltakankaalta suurin piirtein yhtä pitkä matka, johon on hyvä varata aikaa pari tuntia.

Anjalankosken seurakunta on sikäli omaleimainen, että siinä on neljä aluetta eli Anjala, Inkeroinen, Myllykoski ja Sippola, jotka ovat olleet itsenäisiä seurakuntia aikoinaan.

LOMAT KIRKKOPYHIEN MUKAAN

Loman viettäminen on yrittäjälle haasteellista. Jyrki Tähtinen kertoo, että joskus, kun lomalla ollessa saa työpuhelun, on tavattoman vaikeaa tunnustaa, että nyt on vähän vaikea toimia, kun olen vapaalla.

– Joskus on tuntunut siltä, että keskeytän lomani ja lähdän hoitamaan asian, hän sanoo.

Lomat sijoittuvat kirkkopyhien mukaan, koska seurakunnat eivät ota hautauksia pääsiäisviikolle tai juhannuspyhien aikaan, eikä myöskään jouluna ole hautauksia.

Juhla- ja hautauspalveluyrittäjän työ on kokonaisvaltaista, mutta kiireisintä on loppuviikolla, koska hautaukset ovat perjantaisin ja lauantaan.

– On rauhallisikin viikonloppuja, mutta joskus saattaa olla seitsemän tai kahdeksankin siunausta samana viikonloppuna, ja ne voivat olla eri puolilla laajaa seurakuntayhtymän aluetta.

Yrittäjä on niin kiintynyt työhönsä, että loman toteuttaminen on hankalaa. Sitten,

kun väsymys tuntuu niin fyysisesti kuin henkisesti, tietää, että nyt on tauon paikka.

– Joskus on hyvä vain lähteä. Talvella olin Ylläksellä hiihtämässä, mutta oikeastaan lähdin saadakseni nukkua pitkiä yöunia. Ajattelin, ettei se onnistu, mutta jo ensimmäisenä yönä nukuin sikeästi 11 tuntia heräämättä välillä, Jyrki Tähtinen kertoo.

– Irtiotto arjesta kannattaa, koska ihmissuhdetyö vaatii voimia, jotta voisi olla todella läsnä ja avuksi silloin, kun lähimmäinen kaikkein kipeimmin apua tarvitsee. Se, että saa toiselta ihmiseltä täydet valtuudet hoitaa tämän asioita, tekee kiitolliseksi sekä nöyräksi, hän sanoo.

Teologi, kirjailija ja eetikko **Martti Lindqvist** kirjoittaa viimeisessä kirjassaan, että toivo on kykyä haluta, että huomina olisi. Surussa ja surun hoitamisessa on kyse juuri siitä.

Tähtiset omassa työssään hoitavat surevaa ihmistä niin, että hän näkisi huomiseen ja vielä senkin yli.

Oma floristi. Tuula Koso sitoo kukkavihkot ja -kimput sekä muisto- ja siunaustilaisuuksien kukkakoristeet.

EILA KORJALA (taulu 8562), teksti
eila.korjala@niinipuu.fi

HANNU MÄKINEN (taulu 5220) kuvat

Kisoista kokemusta. Kilpaileminen on tärkeä osa Anjalan VPK:n toimintaa. Leinosista kuvassa ylärivissä Miikka, Mira ja Mirka.

Leinosista Anjalan VPK tunnetaan

Palokuntatoiminta yhdistää koko kuusihenkiä Leinosen perhettä.

Anjalan vapaaehtoinen palokunta ei ole Suomen suurin palokunta, mutta silti se on ollut edelläkävijänä ja esimerkkinä muille palokunnille. Nuorisosaston aktiivisuus, tasa-arvon tuominen palokuntatoimintaan, menestyksekkäs kilpailutoiminta ja urapolun luominen harrastuksesta ammattiin on esimerkillistä toimintaa. Tässä kaikessa mukana on ollut Leinosen perhe (taulu 5570) Kouvolan Anjalasta.

Ei mitään hienoja sankaritarinoita tai elokuvia houkuttimena. Ei palomies isää tai -veljeä. Mutta ne tekniset vempaimet, siinä riittävä houkutin, kun Markku Leinonen liittyi 12-vuotiaana palokuntaan.

Ilman hänen kiinnostusta kaikkia koneita kohtaan olisi tuskin Anjalan VPK:ssa samanlaista määrää Leinosia. Eikä välttämättä yhtä aktiivista toimintaa.

Vajaa 50 vuotta sitten **Markku Leinonen** oli mukana Anjalan VPK:n hälytystehtävissä, vaikka ikää oli vasta 15 vuotta. Siihen aikaan hälytykseen lähtivät ketkä ehtivät ja sireenin kuulivat. Nyt takana on jo pitkä ura palokuntatoimintaa. Palokunnan päällikkönäkin hän on ollut lähes 40 vuotta.

EI PELKKÄÄ KAHVINKEITTOA

Nuorisotoiminta oli 1970-luvulla vai-sua Anjalassa, vaikka ikäluokat olivat

suuria. Markku Leinonen muistaa, kuinka asiaa pohdittiin ja syitä etsittiin. Syykin oli hyvin yksinkertainen: 10 vuotta oli silloin alaikäraja palokunnan poikaosastoon.

Ikäraja oli liian korkea, lapset olivat sitä ennen ehtineet jo aloittaa muut harrastukset. Ikäraja pudotettiin ensin kahdeksaan, sitten seitsemään. Aikanaan poikaosasto muutettiin nuorisosastoksi, jolloin mukaan saatiin myös tytöt. Tasa-arvon kehittäminen on ollut Anjalassa tärkeässä roolissa.

– Ei nykyajan naiset ole kiinnostuneet enää kahvinkeitosta ja sukankutomisesta toiminnan sisältönä. Heille pitää tarjota samanlaiset mahdollisuudet kuin miehille.

Anjalassa lakkautettiin itsenäinen Palokuntanaiset ry ja perustettiin harrastusosasto, jossa on mukana niin naisia kuin miehiä. Hälytysosastossa on kymmenkunta naista, jotka osallistuvat hälytystehtäviin fysiikan sallimissa rajoissa.

– Hälytysosaston toiminta on tarkkaan säädeltyä. Harjoituksissa pitää käydä. Muun muassa savusukeltamiseen ja korkeanpaikan tehtäviin pitää kouluttautua sekä ylläpitää harjoituksissa osaamistaan, Leinonen luettelee.

LAPSETKIN PALOKUNTAAN

Malla ja Markku Leinosella on neljä lasta: **Mira** (33), **Miikka** (30), **Mirka** (26) ja **Mikke** (24). Kaikki lapset ovat olleet mukana palokuntatoiminnassa lapsesta saakka.

– Olemme lapsille aina sanoneet, että teidän ei tarvitse ottaa samaa harrastusta kuin meillä on. Silti jokainen on halunnut mukaan palokuntatoimintaan, Malla ja Markku ylpeänä toteavat.

Taisipa Mira joutua kerran alle neljän kuukauden ikäisenä mukaan hälytystehtävään. Tosin tehtävä oli tarkistus-tehtävä, joka piti käydä kuittaamassa, mutta paloasemalla käymässä ollut isä Markku lähti paloautolla kohteeseen lapsi takapenkillä.

Palokunnat mittelevät keskinäistä paremmuutta vuosittain useissa eri kilpailuissa. 1990-luvun puolivälissä anjalalaiset alkoivat järjestelmällisesti kehittää omaa kilpailutoimintaansa.

Kisaryhmään haettiin ja ryhmään valitut sitoutuivat harjoitteluun. Ensimmäinen Suomen mestaruus tuli vuonna 1997. Nyt mestaruuksia on yhteensä kuusi. Sen jälkeen Anjalan VPK ei ole kertaakaan sijoittunut viidettä sijaa huonommalle sijalle.

HARRASTUKSESTA AMMATTI

Anjalan VPK:sta on lähtenyt paljon nuoria Pelastusopistoon Kuopioon ja löytänyt harrastuksesta ammatin.

Markku Leinonen laskeskelee, että lähes joka vuosi joku anjalalainen valmistuu harrastusta tukevaan ammattiin. Lähes 30 entistä tai nykyistä anjalalaista työskentelee joko pelastustehtävissä, ensihoidossa tai pelastusalan toimihenkilönä.

Näin on käynyt myös Leinosten perheessä. Esikoinen Mira siirtyi talvella Etelä-Suomen läänin pelastusylitarkastajaksi Länsi- ja Sisä-Suomen pelastusylitarkastajan virasta, josta hän on ollut jo virkavapaalla ja toiminut poliisihallinnossa projektipäällikkönä. Lisäksi hän on kansainvälisen palo- ja pelastusalan

kattojärjestö CTIF:n naiskomission puheenjohtaja.

Miikalla on kaksi koulutusta: paloin-sinööri ja pelastaja. Työpaikka palomes-tarilla on Kymenlaakson pelastuslaitos toimipaikkanaan Kotka.

Mirka on Pirkanmaan keskuspalo-asemalla ensihoitajana. Nuorimmainen sähköasentaja Mikke asuu vielä Anjalassa. Hän on mukana aktiivisesti palokunnassa ja on hälytysosastossa savusukeltajana.

TAPATURMATON TEHDAS

Siviilityössään Markku Leinonen on Stora Enson tehtailla Inkeröisissä työ-suojeluvaltuutettuna ja toiminut tehtävässään jo yli 20 vuotta. Hän toteaa palokuntatoimin-nan olleen hänelle hyödyksi, kun hänet aikanaan tehtävään valittiin. Jopa lainsäädäntö on osittain sama molemmissa tehtävissä.

Työsuojeluvaltuutetun tehtäväs-tä Leinosella oli alunperin hyvin teknisluteinen kuva. Tosiasiassa tekniset ratkaisut ovat vain pieni osa työtehtäviä. Valtaosa liittyy henkilöstön työssä jak-

samiseen ja työturvallisuuteen liittyvistä asioista. Päihdeongelmat olivat vielä 1990-luvulla myös työllistävä tekijä.

Leinonen lähti määrätietoisesti tekemään työtä tapaturmien vähentämiseksi. Vuonna 1995 tehtaalla oli lähes 200 tapaturmaa, nyt tapaturmat on saatu 10–15 kappaleeseen. Niistäkin valtaosa on pikkuvammoja. Paperitehtaalla meni jo 16 kuukautta ilman yhtään poissaolon aiheuttamaa tapaturmaa.

– Suurin haaste on asenteissa. Jokainen pitää saada funtsimaan mitä tehdään ennen kuin tehdään, Leinonen kuvaa haastetta.

Tapaturmaton tehdas -ohjelman pohjalta valmennettiin viime vuonna henkilökohtaisesti 550 ihmistä.

Sekä työssään että palokuntatoiminnassa Leinonen pitää tärkeänä päämäärätietoisuutta.

– Kun on selkeä päämäärä, pitää miettiä keinot, millä päämäärään päästään. Jos ei joku asia toimi, pitää analysoida miksi se ei toimi.

VAPAA-AIKA KULUU ASEMALLA

– Kaikki vapaa-aika menee palokuntaan, sen minkä vaimo ei ehdi ensin minulta varastamaan, Markku Leinonen nauraa.

Ruokatunnilla Leinonen käy palo-asemalla katsomassa postit. Iltaisin on harjoituksia, paperityöt, tarkistaa laskut ja valmistella hallituksen kokoukset. Kaksi kiinteistöä paloasemalla, tanssilava Vepski, autot ja muu kalusto vaativat nekin myös jatkuvaa huolehtimista.

– Naimisiin mennessä jo tiesin, mihin ryhdyin. Eipä ole tainnut montaa kertaa tullut sanomista, Marjatta “Malla” Leino-

Kuvamuistoja riittää. Malla ja Markku Leinonen muistelevat perheen palokuntaharrastusta. Kuvia on kertynyt lähes 80 kansiota.

nen kommentoi hymyssä suin miehensä vapaa-ajan käyttöä.

Myös Malla on mukana harrasteosastossa ja aktiivisesti mukana talkoissa.

Malla Leinosen siviilityö on Valmet Automationilla näyttösuunnittelijana. Vaikka vapaa-aika kuluukin tiiviisti palokunnan tehtävissä, ei asiasta ole koitunut rasitetta.

– Lomamatkalla ei tarvitse sen takia kännykkää sammuttaa.

Kerran vuodessa koko perhe yrittää olla viikon yhdessä kesä mökillä Lemillä, lapset kokevat yhteisen viikon edelleen tärkeäksi. Lomamatkoilla Malla ja Markku käyvät geokätköillä, joissa taas pääsee kokemaan aivan uusia kohteita perinteisten turistinähtävyyksien sijaan.

JARMO LEHTOMÄKI (taulu 11020), teksti
JARMO LEHTOMÄKI ja LEINOSTEN
PERHEALBUMI, kuvat

Totuuden jäljille. Hautausmaalla oleva tsasouna kätkee sisälleen erääseen Mänttärin suvun jäsenen liittyvän kohtalon.

Poventsan Mänttärei teloitettiin syyttömänä

Liikkalalainen Ari Lehtomäki matkaili Venäjän Karjalassa ja teki Stalinin hautausmaalta löydön.

Mänttäreitä on tullut vastaan mitä ihmeellisimmissä paikoissa. Yksi Mänttärin suvun jäsenistä löytyy Stalinin aikaisten uhrien hautausmaalta Sandarmohista Venäjän Karjalasta.

– Historia on alkanut kiinnostaa ja mitä vanhemmaksi tulee, sitä enemmän. Sydäntäni lähellä ovat Suomen itsenäisyyden ja kohtalon vaiheet tähän päivään asti sekä toinen maailmansota, Kouvolan Liikkalassa asuva **Ari Lehtomäki** (taulu

11022) kertoo.

Hän onkin vaimonsa kanssa osallistunut useammalle Inkeröisten Seudun Reserviläiset ry:n järjestämälle sotahistorian matkalle.

– Kannas, Terijoki, Muolaa ja Äyräpää ovat tulleet tutuiksi sekä Laatokka kierrettyä ja Syväri nähtyä.

VIIME KESÄNÄ POVENTSAAN ASTI

Viime kesänä Lehtomäet olivat matkalla, joka suuntautui Petroskoihin, Karhu-

mäkeen ja Poventsaan saakka.

– Alue kiinnostaa kovasti, sillä olivathan isäni ja appeni palvelleet sippolalaisten miesten tavoin siellä jatkosodassa, Lehtomäki sanoo.

Matkalla tuli tutuksi Lemetin motti Surun risteineen. He vierailivat myös Kizin saarella ja Poventsassa Stalinin kanavalla, jonka **Josif Stalin** kaivatti vankityövoimalla. Työmaalla kuoli tuhansia vankeja.

– Kanavalta tullessamme pysähdyimme Sandarmohin hautausmaalle. Alue oli valtavan suuri, nyt jo metsittynyt sekä hautaustuumerkit lahonneet ja ruostuneet, Lehtomäki jatkaa.

TSASOUNASTA LÖYTYI MJANTTOR-NIMI

Alueelle oli rakennettu pieni tsasouna. Sen pöydällä oli iso kuvaraamatun kokoinen kansio muovitettuihin lehtineen, joissa oli paljon nimiä.

– Selailimme matkaseurueeseen kuuluneen rouvan kanssa kansiota. Hän tuntui ymmärtävän jonkin verran venäjän aakkosia ja totesi, että tuossa on suomalainen nimi: Tepponen, Vaasa.

– Suomalaisia nimiä tuli vastaan enemmänkin. Uteliaisuuteni heräsi ja pyysin rouvaa katsomaan löytyykö yhtään Mänttäreitä. Hän alkoi selata kansiota todeten, että löytyyköhän, kun venäjän kielessä ei ole ä-kirjainta, Lehtomäki kertoo.

Yhtäkkiä kansiosta tuli esille nimi Mjanttor (syntymävuosi 1905 ja syntymäpaikka Kotka). Lehtomäki otti valokuvan kansion sivusta.

SUKUKIRJA VAHVISTI LÖYDÖN TODEKSI

Kotiin tultuaan Lehtomäki talletti matkallaan ottamansa valokuvat tietokoneelleen.

– Tulostin tsasouna-kuvan ja lähdin tapaamaan naapurissa asuvaa paluumuuttajaa **German Vakkaria** (taulu 5649). Hän suomensi kotkalaisen Mjanttorin tarinan.

Johan Johaninpoika Mänttärei syntyi Kotkassa vuonna 1895. Asui Sorokkin pitäjässä ja työskenteli sahalla numero 2 lastaajana. Vangittu 28.11.1937 ja tuomittu pykälän 58-10 Komission päätöksen NKVD:n mukaisesti 2.1.1938. Ammuttu 9.1.1938. Tunnustettiin syyttömäksi 6.6.1989.

– Saatuaani suomennoksen pyöriä kiireesti kotiin ja aloin tutkia sukukirjoja, joista Johan Mänttärei (taulu 7408) löytyi suhteellisen helposti. Kirjassa ovat muuten samat tiedot, mutta syyttömäksi

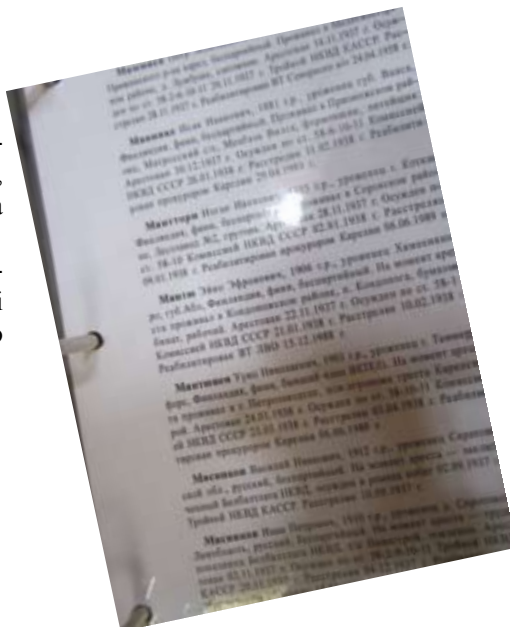
tunnustus puuttuu, Lehtomäki jatkaa.

Sukukirjan mukaan vuonna 1938 teloitettun leski (**Tyine Lempi Savelainen**, myöh. **Lenttiäinen**) ja perheen kaksi lasta palasivat Suomeen jo samana vuonna.

– Olivat syyt Johan Mänttärin Karjalaan menoon mitkä tahansa, kohtalo oli kova, Lehtomäki sanoo ja suunnittelee jo seuraavaa matkaa ensi kesäksi.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti
ARI LEHTOMÄKI (taulu 11022), kuva

Kaksiosainen Mänttärin sukukirja sisältää tiedot 60 800 Mänttärin suvun jäsenestä. Vuonna 2001 ilmestyneen teoksen on koonnut Eero Mänttäre. Kirjaa voi ostaa sukuyh-distykseltä 50 euron hintaan.

Sukuseurat pidettiin Museonmäellä poutaisessa säässä

Kouvolan Liikkalan Mänttärinmäellä kokoonnuttiin perinteisiin sukuseuroihin viime heinäkuussa. Museonmäelle Heinäkalliolle oli saapunut yli 50 hengen sukulaisjoukko.

Sukuyhdistyksen johtokunnan puheenjohtaja **Kaisu Venäläinen** (taulu 2847) toivotti seuraväen tervetulleeksi ja toimi tilaisuuden juontajana.

Tukholman suomalaisessa seurakunnassa pappina toimiva **Leila Mänttäre** (taulu 2956) puhui lämpimästi ja vaikuttavasti rakkauden kaksoiskäskystä.

– Vuosi vuoden jälkeen meidät tuo sukuseuroihin kiintymys sukujuuriimme ja vahva tunne sukupolvien saattoon kuulumisesta, hän totesi.

LAULUJA JA SUVIRUNOJA

Laulut ”On kesän kirkas huomen” ja ”Oi kiitos sä luoja armollinen” lauloivat **Marja-Leena Pöntynen** (taulu 11959) ja **Juha Luoma** (taulu 11963). Kaikki laulut ja yhteisesti veisatut virret säesti kanttori **Martti Salorinne** (taulu 11957).

Suvirunoja ja **Helmi Rannen** kirjoittaman juhlarunon Sippolan nykyisestä, 136-vuotiaasta kirkosta esitti **Eila Korjala** (taulu 8562).

Runoesityksen jälkeen **Juha Luoma** lauloi paimenpojan sunnuntaista ja Anjalankosken seurakunnan edustajana pastori **Johanna Pesonen** piti loppuhartauden päivän tekstin pohjalta.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti
HANNU MÄKINEN (taulu 5220), kuva

Musiikilla sijansa. Marja-Leena Pöntynen ja Juha Luoma vastasivat sukuseurojen lauluesityksistä.

IN MEMORIAM

ANSIOKAS SUKUTUTKIJA KUOLI ÄKILLISESTI

”Tules nyt katsomaan”. Innokas sukututkija Aarre Muurman näytti uusimpia löytöjään suvunvaltuuskunnan kokouksessa Marja-Leena Vainiolle ja Samuli Sipilälle.

Mänttärin Sukuyhdistyksen valtuuskunnan jäsen ja ansiokas sukututkija **Aarre Muurman** (taulu 2381) kuoli äkillisesti tänä vuonna 16. tammi-kuuta kotonaan Haminan Neuvottomassa. Hän oli syntynyt 30.8.1934.

Hän oli käynyt kansanopiston, ammattikoulun ja teknisen koulun. Koulutukseltaan hän oli tekniikko. Elämäntyönsä hän teki konepaja-alalla. Hän toimi A. Ahlströmin Karhulan konepajan myynti-insinöörinä ja Valmetin Karhulan paperikonetehtaalalla.

Muurman oli innokas, tunnollinen ja aikaansaava sukututkija. Mänttärin suuressa sukututkimushankkeessa hän oli yksi avainhenkilö **Eero Mänttärin** (taulu 10787) vetämässä ”ydinjoukossa”. Hän teki yli viiden vuoden ajan tutkimuksia kaikissa eteläisen Kymenlaakson ja Anjalankosken seurakunnissa. Hän oli erikoistunut niinsanottujen uusien sukuhaarojen tutkimukseen. Hän täsmensi, korjasi ja tuotti Muurmannien ja Suurnäkkien sukuhaarojen tiedot.

Hän oli Mänttärin Sukuyhdistyksen sukututkimusjaoston jäsen. Muurman kuului sukuyhdistyksen valtuuskuntaan vuodesta 1996. Hän osallistui sukujuhlisiin, sukuseuroihin, valtuuskunnan kokouksiin ja kaikkiin muihinkin suvun tilaisuuksiin aktiivisesti. Hänellä oli aina tietokoneensa mukanaan. Sukujuhlissa hänellä oli sukututkimuspöytä, jonka ympärillä hyöri suvustaan kiinnostuneita. Hän esitteli innokkaasti uusia löydöksiään ja kunkin omia sukupuita. Usein hän sanoi: ”Tules nyt katsomaan...”.

Muurman kuvasi eri puolilla laaksokuntaa erityisesti sukuhautojen hautakiviä. Kuvien avulla hän tarkisti syntymä- ja kuolinpäiviä. Johtokunnan puheenjohtaja kertoi, että eräänä aikaisena juhannusaattoamuna hän meni Vehkalahdella hautausmaalle. Tapasi siellä Aarren vaimoineen. Siinä käytiin seuraava keskustelu: ”Olettepas tekin aikaisin aattoamuna liikkeellä,” ”No, kun piti yksi kuolinpäivä varmistaa...”.

Muurman tutki laajalti myös muita Kymenlaaksoisia sukuja. Hän kuului Kymenlaakson sukututkimusseuraan. Kymenlaaksoisilla suvuilla on tunnetusti runsaasti yhteisiä jäseniä ja sukujen yhteistoiminta onkin nykyisin hyvin aktiivista.

Muurman oli henkilönä sympaattinen, myhäilevä ja kaikkien kanssa toimeentuleva. Hänellä oli leppoisa huumori. ANSSI PAASIVIRTA

Laulu sujui. Pääkaupunkiseudun Mänttäreiden aluetapaamisessa laulettiin perinteiseen tapaan sukulaulu. Tapaamiseen osallistui noin 80 henkilöä.

Panelistit koolla. Pääkaupunkiseudun Mänttäreiden aluetapaamisen paneelikeskustelun puhetta johti Atte Helminen (vas.). Panelisteina olivat Anssi Paasivirta, Ilkka Kantola, Tuomas Mänttäre ja Marle Himberg.

Serkukset yhdessä. Inkeröisistä kotoisin olevat serkkoset Koskinen, Eija Johansson ja Tellervo Terävä pitivät tapaamisen tärkeinä suvun tapaamispaikkoina. Tapaamiseen ensimmäistä kertaa viime lokakuussa.

Mänttärit pohtivat Suomen tulevaisuutta

Pääkaupunkiseudun Mänttärit kokoontuivat jo 20. kerran.

Pääkaupunkiseudun Mänttäreiden jo 20. kerran järjestetyssä aluetapaamisessa viime lokakuussa yleisö pääsi seuraamaan paneelikeskustelua, joka ruoti suomalaisten huolta maamme tulevaisuudesta.

Keskustelemassa olivat sukuyhdistyksen valtuuskunnan puheenjohtaja **Anssi Paasivirta** (taulu 10793), kansanedustaja **Ilkka Kantola** (taulu 3885), Sosiaaliala ry:n toimitusjohtaja **Tuomas Mänttäre** (taulu 3978) ja Suomen Kristillisen Yhteiskoulun rehtori **Marle Himberg** (taulu 2324). Paneelia johti pääkaupunkiseudun Mänttäreiden toimintaa luotsaava **Atte Helminen** (taulu 2319).

Viidessä eri ministeriössä työurallaan toiminut ja TEM:n rakennemuutosjohtajan virasta eläkkeelle jäänyt Anssi Paasivirta, 70, muistutti, että Suomi elää parhaillaan rajua ikärakennemuutoksen kautta.

– Sodan jälkeen vuosina 1945-1952 syntyivät niin sanotut "suuret ikäluokat", jotka aikoinaan mullistivat koululaitoksen, työmarkkinoille tullessaan aiheuttivat työelämässä mullistuksen ja Ruotsiin muuton sekä nyt eläkkeelle siirtyessään laittavat maan jälleen polvilleen, hän sanoi.

Paasivirta oli hieman harmissaan siitä, että Suomen uuden eläkerakenneratkaisun syntymiseen meni 15 vuotta.

– Päätös olisi pitänyt tehdä jo aikaa sitten. Nyt lopulta tuo kestävyysvaje tunnustetaan. Mittavalla maahanmuutolla voidaan nyt hakea ratkaisu asiaan, hän jatkoi.

Kantola: "SUOMELTA PUUTTUVAT VÄLINEET"

Aiemmin Turun hiippakunnan piispana ennen poliittista uraansa toimineen Ilkka Kantolan mielestä Suomelta puuttuvat oikeat välineet maan talouden tasapainottamiseen.

– Emme voi enää kilpailla oman valuutan arvon (devalvaatio) laskemisella, kuten joskus takavuosina. Nyt on kyse tietynlaisesta järjestelmän ja poliittisen kulttuurin muutoksesta, hän sanoi.

Kantola piti yhtenä ratkaisuna laskea suomalaisen työn

hintaa riittävän alas.

– Meidän tulee myös satsata nykyistä enemmän tuotekehitykseen ja innovaatioihin. Tämä ei ole nopea tie, mutta kannattava, hän jatkoi.

Mänttäre: "POLIITIKKOJA EI KÄY KATEEKSI"

Sosiaaliseksi tarkkaileva Tuomas Mänttäre halusi uskoa, että suomalaiset ovat edelleen optimistisia.

– Poliitikkoja ei käy kateeksi, kun jokaikinen sanoo, ettei voi säästää. Oikeasti meillä on vaikea paikka ja hallitus on osoittanut jo aktiivisuutta.

Hän toivoi kuitenkin vielä pientä hienosäätöä.

– Tilanne on haastava, johon oman mausteensa tuovat pakolaiset. Ilmassa on vakavaa hajautumisen uhkaa. Toivon, että pääsemme yhteisen tekemisen meininkiin.

Himberg: "SEILAAMME KUIN LASTU MAAILMAN VESILLÄ"

Paneelikeskusteluun ruohonjuuritason näkökulmaa etsinyt Marle Himberg vertasi maamme tilanne pieneksi lastuksi, joka seilaa maailman vesillä.

– Lähtökohtaisesti suhtaudun myönteisesti maahanmuuttoon. Lukiossammekin on aloitettu koulutus maahanmuuttajille, hän kertoi.

Himberg toivoi, ettei edessä ole suuria säästöpäätöksiä.

– Emme saisi antaa periksi liikaa ahneudelle vaikeina taloussaikoina, mikä nakertaa helposti yhteiskuntaa. Tämä johtaa siihen, että tuloerot nousevat suureksi, yhteiskuntarakenteen murtuu ja ilmassa on pientä sekasortoa, hän jatkoi.

Kantola: "USKONNON YLEISSIVISTÄVÄ MERKITYS VÄHENEE"

Kantola listasi Suomen tulevaisuuden haasteiksi vakavaraisuuden murenemisen kotimaassa, globaalin ilmastomuutoksen ja uskonnonopetuksen.

Nuorisokuoro esiintyi. Suomen Kristillisen Yhteiskoulun kuorolaiset esiintyivät yhdessä ja yksittäin. Kuoroa johti laulopedagogi, oopperalaulaja Marle Himberg.

– Kaupunkiseuduilla ja erityisesti pääkaupunkiseudulla yhä vähäisempi määrä opiskelee uskontoa. Näin yhä suurempi osa koululaisistamme ei saa uskonnon yleissivistävää merkitystä, hän jatkoi.

Kouvola Innovation Oy:n hallituksen puheenjohtajana toimivan Paasivirran mielestä maamme tuotantorakenne on ongelmallinen, kun suuret yritykset ovat siirtäneet tuotantoaan ulos ja niiden alihankkijat (pienet ja pk-yritykset) kärsivät.

– Lääke olisi saada uutta yritystoimintaa ja kasvuyrityksiä. Olen iloinen siitä, että erityisesti opiskelijamaailmassa on virinnyt suuri innostus perustaa uusia yrityksiä. Vaatii kuitenkin tosi kovia panostuksia kärkihankkeisiin, hän muistutti.

Himberg toivoi, että päättäjät kiinnittävät huomiota ilmastomuutokseen ja luonnon tasapainoon liittyviin asioihin.

– Uskonnonopetuksen puolestaan tekee haastavaksi yhtenäinen peruskoulu vastaan yhteiskunnan hajautuminen ja moniarvoistuminen. Pedagogisuus kärsii tilanteesta, hän sanoi.

Mänttari oli huolissaan siitä, miten ison joukon kotoutuminen onnistuu oikeasti.

– Parhaimmillaan muuttotappioseuduille luodaan uutta kulttuuria. Mutta miten saada kantasuomalaiset näkemään maahanmuuttajat muuna kuin uhkana, hän kysyi.

VALOKUVANÄYTTELY SUKUTAPAAMISESSA

Valokuvaaja ja valokuvainsinööri **Pekka Kivekäs** (taulu 13672) oli asettanut vuosien varrella ottamiaan mustavalkoisia ja värillisiä valokuvia esille aluetapaamiseen.

Kivekäs opiskeli valokuvausta Saksassa. Hän työskenteli 32 vuotta Oy Agfa-Gevaert Ab:n palveluksessa muun muassa valokuvaboratorion kemistinä ja ohjaajana.

Aluetapaaminen alkoi Kaarinan Toivolinnassa sijaitsevan Suomen Kristillisen Yhteiskoulun nuorisokuoron musiikkiesityksillä. Kuoroa säesti pianolla koulun musiikinopettaja **Boris Kjällman**.

Jo 20. kerran järjestettyyn aluetapaamiseen osallistui noin 80 sukulaista.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti ja kuvat

Tällä palstalla julkaistaan pikku-uutisia suvun jäsenistä, jotka ovat kunnostautuneet niin valtakunnalli sesti kuin paikallisesti tai suorittaneet jotakin merkittävää esimerkiksi työssään, opinnoissaan ja harrastuksissaan. Vinkkejä voi lähettää sähköpostitse osoitteella toimitus@niinipuu.fi

URHEILU

Kouvolan Suunnistajia edustava **Tuuli Suutari** (taulu 2954) voitti hiihtosuunnistuksen nuorten MM-kultaa 20-vuotiaiden keskimatkan yhteislähtökisassa ja pronssia pitkällä matkalla Itävallan Ohbertillachissa viime maaliskuun alussa. Lisäksi hän oli mukana viestijoukkueessa, joka ylsi MM-kultaan.

Inkeröisten Terhoa edustava **Minna Mänttari** (taulu 10790) voitti SM-pronssia yleisurheilun heittolajien 5-ottelussa 35-vuotiaiden sarjassa Jyväskylässä viime syyskuussa.

KULTTUURI

Kouvolan Liikkalasta kotoisin oleva 34-vuotias **Jussi Lehtomäki** (taulu 11022) julkaisi esikoiskirjansa ”Kerrostalosusi” (Myllylahti Oy) viime helmikuun lopussa. Helsingissä asuva Lehtomäki toimii dokumentaarisen elokuvan parissa ohjaajana ja tuottajana. Esikoiskirja on psykologinen trilleri lapsen katoamisesta.

Ikaalisissa asuva **Jari Uutela** (taulu 3052) julkaisi uuden albuminsa ”Henkilökohtaista” viime helmikuussa. Miehen debyyttialbumi ”Läpikulkumatkalla” julkaistiin vuonna 2012.

Helsinkiläinen näyttelijä **Eero Aho** (taulu 6772) sai 15 000 euron arvoisen Ida Aalberg -palkinnon viime marraskuussa. Jo 20. kerran jaettu palkinto on maamme merkittävin teatterinäyttelijöille myönnettävä yksityinen huomionosoitus. Aho näyttelee parhaillaan Suomen Kansallisteatterin Mahdolliset maailmat -näytelmässä.

Kotkalainen 22-vuotias **Joni Tili** (taulu 14866) teki historiaa sovittamalla elokuvamusiikkia uruille. Maamme ensimmäinen elokuvamusiikkiin perustuva kolmen urukonsertin sarja pidettiin Kotkan ja Haminan kirkkoissa viime elokuussa. Tili työskenteli Kotkan seurakunnan kanttorin viransijaisena ja kesäkanttorina.

Kouvolan kaupungin kirjastotoimenjohtaja **Merja Sali** (taulu 7795) valittiin kaupungin vuoden 2015 esimieheksi. Kirjastotoimenjohtaja toimii kirjaston hallinnon, esimiesten ja kulttuurikasvatuksen lähiesimiehenä ja johtaa kirjastopalveluja.

YRITTÄJÄT

Kouvolan Inkeröisissä asuva **Jarmo Lehtomäki** (taulu 11020) sai Anjalankosken Yrittäjien viime vuoden yrittäjäpalkinnon. Hän pyörittää kahta grilliravintola-kahvilaa Porvoon moottoritien varrella ja kahvila-ravintola Mehiläispesä Lapinjärvellä.

Kouvolalainen **Petri Jussila** (taulu 2915) valittiin viime vuoden turveyrittäjäksi. Bioenergia ry:n tekemän valinnan perusteluina olivat vesien- ja ympäristönsuojelusta huolehtiminen, tuotantoalueiden yleinen siisteys, hyvät tuotantotavat ja tuotantotavoitteiden täytyminen. Jussila perusti PJ-Turve Oy:n 1990-luvun alussa.

MUUT

Haminan Lyseosta vuonna 1982 ylioppilaaksi ja Otaniemen teknillisestä korkeakoulusta vuonna 1989 diplomi-insinööriksi valmistunut **Pekka Töytäri** (taulu 4145) väitteli tekniikan tohtoriksi Aalto-yliopistossa viime vuoden toukokuussa.

Kotkalainen lastikoordinaattori **Mika Arola** (taulu 4432) valittiin viime vuoden Tervamestariksi. Kotka-seura nimeää vuosittain Tervamestariksi henkilön, joka on edistänyt ja tuonut esiin kotkalaisuutta myönteisellä tavalla.

Suomen Nuorisovaltuustojen Liitto – Nuva ry:ssä toimiva kouvolalainen **Julia Koskinen** (taulu 1786) palkittiin Kouvolan kaupungin lasten ja nuorten lautakunnan myöntämällä 5 000 euron arvoisella Nuori Kouvolan -palkinnolla viime vuoden toukokuussa.

Kadettien kisoissa. Aleksi Leppä on saavuttanut sotilasurheilukisoista kaksi kadettien maailmanmestaruutta. Kuva kadettien MM-kisoista Ecuadorista.

Kivääriampujalla tähtäin on korkealla

Haminalaissyntyinen Aleksi Leppä vannoo toistojen voimaan.

Pitkää kiväärin piippua katsova **Aleksi Leppä** (taulu 9180) tietää, että tulosta syntyy vain suuresta toistojen määrästä. Määrätietoinen nuori lahjakkuus on noussut jo maajoukkuerinkiin. Ammunnan geenit kulkevat Lepän perheessä jo monen sukupolven ajan.

Haminalaissyntyistä, nykyään Helsingissä asuvaa Leppää voisi tituleerata ammunnan ammattilaiseksi, sillä erolla että palkanmaksajaa ei ole. 21-vuotias nuori mies satsaa nyt ammuntaan täysi-

päiväisesti, tähtäimenä entistä suuremmat kisat.

Tokion olympialaiset 2020 on Lepän päättävöitteena. Sitä ennen tulostulo pitää hioa huippuunsa, sillä olympiapaikkakaan ei tule automaattisesti hyvien suoritusten jälkeen.

Ensin pitää jonkun tai mieluiten useampien ampua Suomelle maapaikka kahden viimeisen vuoden aikana ennen olympialaisia. Mieluiten maapaikan kannattaa ampua itse, jotta pääsee suuremmalla todennäköisyydellä itse kisoihin. Tokiosta

Leppä haluaa sen urheilijan kirkkaimman saavutuksen: olympiavoiton.

KOLMEN TUNNIN KOITOS

Leppä on yksi neljästä mieskivääri-ampujasta, jotka ovat Suomen nuorten maajoukkueeringissä. Talvilajina sisällä ammutaan ilmakiväärillä ja kesällä ulkona pienoiskiväärillä. Ulkona etuna on parempi valaistus, mutta olosuhteet vaikuttavat tuloksiin.

– Tuuli vaikuttaa tosi paljon: vaikka ampuu keskelle, menee luoti ysiin. Myös lämpötila vaikuttaa, pukeutuminen on sääntöjen mukaan rajoitettua. Lihakset alkavat kylmällä täristä.

– Bangkokissa voi olla 40 astetta lämmintä. Ampuma-aika koelaukauksiin voi olla kolme tuntia, Leppä kuvaa haasteita.

Hyvällä ampujalla pitää olla pää kylmänä ja kädet lämpöisinä.

– Pitää olla rauhallinen ja sitten tarvitaan pitkäaikaista keskittymiskykyä. Sitten on huolellisuus. Pyritään toistamaan samaa. Kuka tahansa pystyy ampumaan kympin, mutta että pystyy ampumaan kympin 120 laukauksella kolmesta eri asennosta.

AMPUJIA NELJÄSSÄ SUKUPOLVESSA

Leppä on ampuja neljännessä sukupolvessa. Jo isoisoisä harrasti ammuntaa, kuten molemmat isovanhemmat, samoin kuin isä **Marko Leppä**. Muista sukupolvista poiketen Aleksi ei päätenyt pistooli-ampujaksi, vaan kivääriampujaksi. Vaikka suku harrastikin ammuntaa, aloitti Leppä ensin jalkapalloharrastuksen.

– Taishi isä olla tyytyväinen, että aloitin lapsena jalkapallon, enkä ammuntaa.

Mutta lapsenvahtiongelmia muutti kaiken.

– Isän piti mennä omaa kisaa varten harjoittelemaan ja kun ei ollut lapsenvahtia,

niin otti minut mukaan. Isä antoi seuran kiväärin ja vähän näytti mallia. Höpisin sitten aina itsekseen, että taas tuli kymppi. Isä alkoi kuunnella vierestä jatkuvaa kymppien tuloa ja epäili, että ymmärsin väärin ilmakiväärin taulun.

Ei Aleksi ymmärtänyt väärin ja sen jälkeen 8vuotias Leppä aloitti kerta viikkoon ampumakoulun.

Aleksia on valmentanut oma isä Marko Leppä ja nyt maajoukkueeringissä **Juha Hirvi** (taulu 8748).

– Ehkä olen jo ohittanut sen vaiheen, että valmentajasta on selvästi hyötyä. Nyt pitää jo itse tajuta ja osata tehdä päätöksiä. Psykkisellä puolella valmentaja voi vielä auttaa. Niin se vaan on, että itse pitää hokata asiat.

ARMEIJAA-AIKANAKIN KEHITYS JATKUI

Leppä suoritti varusmiespalvelun urheilukoulussa Lahdessa.

– Urheilukoulun aikana ei välttämättä pysty kehittymään, mutta pystyy pitämään tasonsa, itse kuitenkin kehityin selvästi. Varusmiespalvelun aikana pystyin ampumaan 30 000 laukausta, joka on sama määrä kuin ammattilaisilla.

Urheilukoulusta hän pääsi ulos vänrikkinä, paitsi että meni vielä Santahaminan varuskuntaan töihin 11 kuukaudeksi varusmieskouluttajaksi.

– Toimin luoti- ja jousiammuntaryhmän vetäjänä. Tehtävänä oli myös hoitaa varusmiesten asioita ja katsoa heidän peräänsä.

– Se vuosi oli hyvä, pääsin tekemään työtä josta tykkään. Pääsin myös treenaamaan, leireille ja kilpailemaan. Puolustusvoimissa ei ole varsinaista omaa valmentajaa, mutta työaikana kuuluin kivääriryhmään, jossa on oma valmentaja.

Uraa Puolustusvoimissa Leppä pitää mahdollisena.

PATRUUNATKIN OVAT KALLIITA

Leppällä on kuukausittain kisoja keskimäärin yhdestä viiteen. Ammuntaharjoituksia on viikossa kolmesta viiteen, 1,5–2 tuntia per kerta. Lisäksi päälle tulevat fysiikkaharjoitukset 2–3 viikossa.

Aleksi tykkää käydä salilla, juoksee, ui ja pyöräilee. Leireillä harjoitusmäärät nousevat päivässä jo 5–6 tuntiin ja fysiikkaharjoitukset vielä sen lisäksi.

Ammunta ei ole niitä kaikkein halvimpia harrastuksia.

– Ase maksaa noin 3 000 euroa kappale ja niitä pitää olla kaksi (ilma- ja pienoiskivääri). Kiväärin kestävät pitkään, mutta välillä niitä pitää uusia. Jotkut toki ampuvat jopa 1960-luvun kivääreillä. Takki ja housut maksavat yhteensä 1 500 euroa ja ne pitää uusia kahden kolmen vuoden välein. Lisäksi tarvitaan kengät ja hanskat.

– Kalleinta ovat pienoiskiväärin patruunat, jotka maksavat 20 sentistä 50 senttiin kappale. Ilmakiväärin luoteihin ei mene vuosittain kuin noin 200 euroa. Liitto onneksi tukee patruunahankinnoissa.

Leppä kuuluu Leppä.fi tiimiin, johon kuuluu hänen lisäksi kolme muuta ampujaa. Tiimillä on omat yhteistyökumppaninsa. Tämän vuoden päätavoite oli ilmakiväärin EM-kisoissa, josta Leppä jäi harmittavasti ulos vaivaisen kolmen pisteen takia. Nyt suunnitelmissa on ainakin kaksi maailmancupia: München ja Azerbaidžan.

Ammunta lajina ei ole ikäherkkä. Aleksikin on tavannut maailmancupeissa itseään nuorempia, jotka ovat jo ampuneet itselleen olympiapaikan. Mutta lajin huijalla on myös yli 40-vuotiaita kokeneita ampujia.

JARMO LEHTOMÄKI (taulu 11020), teksti jarmo.lehtomaki@niinipuu.fi
ALEKSI LEPPÄN KUVA-ALBUMI, kuvat

Kuva: Lassi Palo

Tiukkaa keskittymistä. Ammunta kysyy rauhallisuutta ja pitkäaikaista keskittymiskykyä. Kuvassa Aleksi Leppä ampuu MM-kisoissa Espanjan Granadassa vuonna 2014.

Aleksi Leppä

Syntynyt vuonna 1994 Haminassa.

Isä Marko Leppä, äiti Merja Leppä sekä siskot Elina (s. 1996) ja Kaarina (s. 2004). Tyttöystävä Annika Sihvonen, joka kuuluu naisten kivääriampujien maajoukkueerinkiin.

Valittu kolme kertaa vuosina 2013–2015 peräkkäin Haminan parhaaksi urheilijaksi.

SAL:n Kaakkois-Suomen paras ampuja vuonna 2014.

Saavutukset: kolme Suomen ennätystä, viisi Pohjoismaiden mestaruutta, MM-kisoista 7. sija, EM-kisoista 8. sija ja sotilasurheilukisoista kaksi kadettien maailmanmestaruutta

Tarkkaa touhua. Nuori Leila Huovila seuraa, kun Anu Kekki keskittyy puttaukseen 14. reiällä.

Sukugolffarit kohtasivat Virvikissä

Sateisessa ja aurinkoisessa säässä porvoolaiskentällä oli 21 pelaajaa

Mänttärin Sukuyhdistyksen golfharrastajat kokoontuivat vuosittaiseen, jo 18. kerran järjestettyyn sukugolffikilpailuun Porvoon Virvikissä viime syyskuun alussa. Pistebogeyjärjestelmällä käytyyn kilpailuun osallistui 21 henkilöä.

– Lyönnit olivat vaihtelevia ja sääkin oli tällä kertaa vaihteleva sateesta aurinkoon. Kilpailu saatiin kuitenkin käytyä läpi hyvissä olosuhteissa, kilpailujärjestelyistä vastannut **Jorma Mänttari** (taulu 11480) sanoi palkintojenjakotilaisuudessa. Suurimmalle osalle kilpailun osallistujista porvoolaisen Virvik Golf ry:n ylläpitämä luonnonkaunis kenttä oli uusi tuttavuus. Kenttä sijaitsee Porvoon kaupungin omistamalla maa-alueella meren äärellä.

– Kenttä oli kiva ja täällä oli mukava pelata, osallistujat kommentoivat yhteen ääneen. Kilpailu itsessään oli

kovatasoinen, sillä 30 pistettä tai yli saavutti kahdeksan pelaajaa. Kisan voittoon ylsi **Timo Skog** Pickala Golf Clubista 37 pisteellä. Toiseksi sijoittui **Panu Peltola** (taulu 4929) Keimola Golfista 37 pisteellä ja kolmas oli **Janne Järvinen** (taulu 10764) Kotojärvi Golfista Pornaisista 35 pisteellä.

Lähimmäs lippua väylällä 4 löi Panu Peltola ja pisimmästä draivista väylällä 10 vastasi **Kimmo Meier** (taulu 4685) Koski Golfista. Kilpailun parhaimpana naisena palkittiin **Virpi Markkanen** Keimola Golfista.

Palkintojenjaon päätteeksi muistettiin sukugolffikilpailun järjestelyissä alusta asti mukana ollutta **Timo Huovilaa** (taulu 2007), joka täytti golffikilpailun edeltäneellä viikolla 80 vuotta. Hän sai erikoispalkintona **Sirkka Mänttärin** (taulu 11480) tekemän golfaiheisen lasityön.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti ja kuva

Sukugolffikisan tulokset

1. Timo Skog (PGC) 37 pistettä/78 lyöntiä
2. Panu Peltola (KGV) 37 pistettä/83 lyöntiä
3. Janne Järvinen (KotoG) 35 pistettä
4. Mikko Huovila (KkG) 35 pistettä
5. Göran Huldin (PGC) 34 pistettä
6. Virpi Markkanen (KGV) 32 pistettä
7. Aki Huovila (KkG) 31 pistettä
8. Jari Huovila (GPI) 30 pistettä
9. Kalle Summanen (Ringside Golf) 29 pistettä
10. Kimmo Meier (KosG) 28 pistettä

Tällä palstalla julkaisemme lukijoiden toimitukselle lähettämiä kirjoituksia. Kirjoitusten ihannepituus on 1 500 merkkiä välilyönteineen. Lähetä kirjoituksesi sähköpostitse osoitteella toimitus@niinipuu.fi tai postitse osoitteella Niinipuu-lehti, Marko Wahlström, Näse-Jutten katu 5 B 2, 06100 Porvoo.

Kun äiti kutomakoneen kotiin sai

Kuvat. Heli Kuisma

Kudonta jatkuu. Viime vuosina Eine Kuisma on neulonut paljon sukkia ja lapsasia.

Näistä langoista kudoimme tilaustöinä enimmäkseen lämmintä rintamalla oleville miehille. Talvelahan pakkasta saattoi olla 40 astetta.

Jos koneeseen tarvittiin uusia osia, esimerkiksi pirttoja, ne haettiin Helsingistä. Isompana tyttönä Eine kävi yksin Helsingissä ostosmatkalla.

Tuttavan kautta Eine päätyi Helsinkiin töihin Rapon kutomoon, jossa hän oli syksystä 1948 kesään 1949. Kutomossa tehtiin tilaustöinä enimmäkseen sukkia ja sormikkaita. Niitä Eine osasi tehdä jo vuosien kokemuksella.

Olessaan jo Orimattilassa toukokuussa 1952 Einen lapsuuskotia kohtasi tulipalo. Kuin ihmeen kaupalla kutomakone pelastui. Olisiko joku ehtinyt ottaa sen tuvasta vai olisiko se ollut silloin sijoitettuna aittaan?

Einen äiti asui Elimäen Ratulassa vuoteen 1960 asti, jolloin hänkin muutti Orimattilaan, eikä enää käyttänyt kutomakonetta.

KONE MATKASI ELIMÄELTÄ ORIMATTILAAN

Orimattilalainen **Eine Kuisma**, o.s. **Rantala** (taulu 7483) on tehnyt erilaisia käsitöitä jo nuoresta iästä alkaen.

Kangaspuilla ovat syntyneet muun muassa ryijy, raanuja, poppanoita ja lukematon määrä mattoja. Puikoilla neuloen hän on valmistanut muun muassa sukkia, lapsasia ja sormikkaita. Einen pitkäaikainen työväline oli Persson N° 7 (Th. Neovius) -merkinen kutomakone.

Hänen äitinsä **Sanna Rantala** o.s. **Mänttari** (taulu 7482) Elimäen Ratulasta kävi nuorena neitona 1920-luvun alussa kutomo-opissa Lapinjärven Pukarolla Karlssonilla.

Einen vanhemmat avioituivat vuonna 1925. Olessaan itse toisella kymmenellä vuonna 1937 tai 1938 Eine pääsi isänsä kanssa hakemaan Pukarolta samalta kutojalta kotiin kutomakonetta.

Einen äiti oli ilmeisesti sopinut kaupan etukäteen ja Eine lähti isänsä kanssa Virkku-hevosien vetämällä rautapyöräkärriyllä noutamaan konetta runsaan 10 kilometrin päästä.

– Muistan, että päivä oli hyvin kuuma ja menomatalla meidät yllätti ukonilma. Pidimme sadetta matkan varrella jossain ladossa. Kutomakone saapui kotiimme. Se sijoitettiin tupaan ikkunan eteen ja siinä se pysyi vuosien ajan, Eine muistelee.

ÄITI OPETTI KUTOMAAN

Äiti opetti pian myös Einen kutomaan. Aluksi toimittiin niin, että Eine kutoi sekä äiti kasasi ja ompeli kudonnaiset valmiiksi.

– Kudoimme sitten sotien 1939–1944 aikana monet välihousut ja villapaidat miehille rintamalle. Sukkiakin kudoimme. Sodan aikana monet ihmiset vaihtoivat lumpsuja langaksi.

Tämän jälkeen Eine sai vanhan tutun koneen omaan kotiinsa Orimattilaan. Alkuvuosiksi se sijoitettiin uudessa navettarakennuksessa olevaan saunaan, jossa hän jatkoi kutojan uraansa. Kylpemisen ajaksi kone aina peiteltiin. Myöhemmin kone sijoitettiin tupaan, jossa oli enemmän valoa ja tilaa.

– Tarvittavat langat ostin kaupasta. Toisinaan ostin Kaitilan tai Virkkeen tehtaiden käytöstä poistettuja ”sotkuvyyhtejä”, jotka selvitelin ja sain paljon käyttökelpoista lankaa, Eine kertoo.

Vuosien kuluessa hän kutoi koneella muun muassa monet sormikkaat, lapaset ja sukat sekä villapaidat ja -housut. Hän teki kudonnaisia oman perheen käyttöön, lahjaksi ja tilaustöitä. Kone oli käytössä kevääseen 1992 asti. Viimeisinä kuukausina hän kutoi muun muassa 13 villahousut.

– Keväällä 1992 muutimme maatilalta Orimattilan keskustaan kerrostaloon viettämään eläkepäiviä. Pitkän matkan kanssani kulkenut ja hyvin palvellut kutomakone jäi maatilalle seuraavien sukupolvien haltuun viettämään omaa eläkeikaansa, Eine jatkaa.

HELI KUISMA (taulu 7483)
Kirjoittaja on Eine Kuisman tytär

Hyvin palvellut. Kutomakone Persson N° 7. Oikealla erillinen langanjohdatin, jonka avulla lanka kulkee yläkautta puolalta neuleeseen.

Maansiirtotöitä kaivurikuormaimella
Urakoitsija
HANNU HARJU
Okansuora 19 46900 Inkeroinen
0400 854 489

6234

JUVEKIM
ANTIKVARIAATTI ARWO PAPERI
Avoimna ti-ke-to 12.-18.00.
OSTAA/MYY KIRJOJA JA KERÄILYTAVARAA.
LÄNTINEN PITKÄKATU 26, TURKU
P. 0400 527 382 www.juvekim.fi

15934

Koulutettu hieroja Jari Lampinen
KUNTO-MEKKA
Palo kentäntie 4, 45700 Kuusankoski
P. 050 5680404

8006

HAMINA-TRAILER
Teollisuuskatu 20
49400 Hamina
05 3448 480

12095

16- ja 19-paikkaiset
pikkubussit tilausajoon
Ma-Sa Lines Ay
www.masalines.fi
P. 040 565 9623
www.masalines.fi

2852
7796

MOISIO
MOISION TAIDE- JA PITOKARTANO OY
Moisiontie 163, 47200 Elimäki
P. 040 5272 799 www.moisionkartano.com

8457

KIVELÄN MERIKALA
Kyminsuuntie 187, 48600 Kotka
puh. 05 260 6773

9200

Turvetuotannon, metsäalan ja
maanrakennusalan palvelut.
Hakemyynti
PJ TURVE
Petri Jussila
Palosentie 382 A, 46710 SIPPOLA
0400 550 917

2915

KODINKONEHUOLTO
Ari Lonka
050 5432 662
kkh.ari.lonka@kympp.net
Karhula

8753

Kengitys- ja ohjastajapalvelut
T:mi Kari Venäläinen
040 5839 536

2849

HAKAHUOLTO
O. ANTTILA
Hevoshaka Hamina
05 344 8500

32

TOIKAN KULJETUS
Hamina

11927

Vihanneksia
J & A MÄKELÄ
Ilvesvuorenkatu 11, 01900 Nurmijärvi
Puh. 09 825 0401

12610

FINLAND OY
Laantintie 88 49520 Reitkalli
puh. 0400 727 132

2292

RAKENNUSLIIKE
KALEVI SUNTIO OY
MÄKELÄNKANKAANTIE 2, 49490 NEUVOTON
rakennusliike.suntio@co.inet.fi
www.suntiorakentaa.fi

11488

HITSAUSTARVIKKEET
MIG.TIG.PLASMA.LASER.
LADEK WELDING
P. 0207 300 300 www.ladek.fi
e-mail: ladek@ladek.fi

4089

INV 1+8 hlö
TAKSI Elimäki
Esa Nurmiraanta
puh. 0400 554 493

6477

Kotkan Sammutinhuolto
PEKKA VILLIKKA
0440-652551
www.kotkansammutinhuolto.fi

646

HS-TALLI
Pytyläntie 21 46750 LIIKKALA
P. 040 5873 656 www.hs-talli.net
Suomenhevostalli, ratsastustunteja,
leirejä, maastoratsastuksia, vaelluksia
sekä rekiajeluja.

15075

Konepaja
HAMJETS
Syväsatamantie 32, 49460 HAMINA
05 3453 444, 0400 552 885

13890

keittiö-, wc-, pesuhuone-, sauna- ym. remontit
RAKENNUS JA SANEERAUS
S.LEHTOMÄKI
46750 Liikkala p. 0500 936 020
www.slehtomaki.fi
11020 VTT:n vedeneristysertifikaatti

11020

*Huhtia jokaiseen
päivään.
Valoa ilta
hetkisiin.
Rauhaa.*

Manttari
www.manttari.fi

*Juhlaläpely,
hautausseimistö,
kykkälaitteet, hautakivet,
hautakivien huolto,
perunkirjoitukset,
pesäntuot.*

Aina valmiina palvelemaan.

Kirkkokatu 4
49400 Hamina
05-3557760, 0400-313288
manttari@manttari.fi

AALLEN TAKSIT
Pyhäntö
Sanna 0400 775 301

10012
10011

Kesäkukkia, vuodenajan leikkokukat,
hautavinkot, onnittelukimput
MIINALAISEN PUUTARHA
Valkjärventie 54, 49540 Metsäkylä
0400 154 487
12425 kaisamiina@hotmail.com

Rakentaja, kunnostaja, korjaaja, kaikkea mitä tarvitset sähköstä ammattitaidolla.
Nyt myös ilmalämpöpumput

SIPPOLAN SÄHKÖ JA KONE
46710 SIPPOLA
veli.lonka@sippolansahkojakone.fi
P. 0208 366 176 fax 05 366 6060

643

SPORTPISTE
Tikankatu 3 Karhula
puh. 05 340 0360
www.sportpiste.fi

9182

HIERONTAPALVELU HANNA NUKALA

2849

LEISTIN LEIPOMO
Vanha Sutelantie 47, Kotka
puh. 05 2601 040
Leivonnaiset tuoreina leipomosta
ma-pe 6-17, la 6-12

7391

JAANAN OMPELIMO
Jaana Jääskeläinen, ompelijamestari
Ruokotie 25 49400 Hamina
P. 0400 656 248 www.jaananompelimo.fi
TILAUSTYÖT* BRODEERAUKSET* KORJAUSPALVELU

7844

KONERAUTA TAAVETTI
Kauppakatu 20
53500 Taavetti
Puh. 05 417 1131

1850

KYMEN VUOKRAHALLIT
Toni Mänttari
040 776 4691

4851

TAKSI Klemola
Hamina
0400-553555

456

Toimisto- ja kirjanpito palvelut HELENA KAARO
Neuvoton
puh. 0500 659 628

2791

Nosturiauto Vaihrolavat Vaihrolava-autot
Maansiirrot Kaivutyöt Urakat

Janne SUVIRANTA
Summa
0400 559 787
www.kuljetussuviranta.fi

6358

Tienlanaukset Lumenauraukset

JORMA AULIN
17500 Padasjoki
0400 354 608

2149

MOKKAMESTARIT
on Tampereläinen Kahvipaahitimo
Kuukuja 8 E, 33420 Tampere
Tehtaanmyymälä ark 9-17
Puh. 03 253 01 45
www.mokkamestarit.fi

5840

KYMEN BETONILEIKKAUS
Somerotie 5, KOUVOLA
05 3753 660, 0400 653 038
Tiili- ja betonirakenteiden timantti-
poraukset, sahaukset ja purkutyöt.

1247

Jalon Mylly Oy
Liikkalantie 820, Liikkala
Puh. 0400 559 491 www.jalonmylly.fi
Vehnä-, ruis- ja ohrajauhot,
ryynit ja hiutaleet
Soita ja kysy lisää.

4844

Kaikki kultasepänalan työt ammattitaidolla

Kultaseppä Jukka Nikkanen
Päätie 7, Inkeroinen
0400 940 656
http://personal.inet.fi/palvelu/jukka.nikkanen

2354

kattopellit seinäpellit ikkuna- ym. pellit
vesikourut tikkaat lumiesteet kävelysillat

KYMEN PELTIRAKENNE
Mäyrämäenpolku 2 MYLLYKOSKI
puh. 05 3635 341
kymenpeltirakenne@gmail.com
www.kymenpeltirakenne.fi

280

Ravintola PORTINPIELI
Mirja Koivu
Hamina
05 374 7878

12871

Merilkon
010 439 6800
040 5003 444
Informaatiopalveluja
www.merilkon.fi

5283

Kiitoskortit, pohjukkeet, kehykset sekä
samettikansiot valokuvaajille

PASPIS
Kartanontie 43 28430 Pori
P. 02 6462 255, fax 02 6462 208
www.paspis.net

7037

Kuljetusliike KARI POLVELA
Eerolansuorantie 119
33680 Tampere
03 3600 940 0400 635 358

7041

GRILLIRAVINTOLA HERKKULES
Apetta ja kahvia
PORVOO

11020

MYLLYKOSKEN LASI KY
Jämsäntie 1 Myllykoski
P. 05 3636 071 F. 05 325 4819
IKKUNA-, ERISTYS- JA KUVIOLASIT, PEILIT, TURVAURAT
AUTOJEN JA TRAKTOREIDEN LASIT, ASENNUSPALVELU
TAIDE- JA ASKARTELUTARVIKKEET, KEHYSTYSTYÖT
www.myllykoskenlasi.fi

8394

RAKENNUSLIIKE Ismo Liikkanen Ky
Rakentaminen ja kuljetuspalvelut
Liikkasentie 38 49660 Pyhäntä
Puh. 0400 358 738, 05 3551 176
Fax. 05 3551 156

11898

Purjehdukset aidolla suomalaisella kaljaasilla
Suomenlahdella. Perhejuhlat, leirikoulut,
riippileirit, saunailta, yritysperjehdukset

M/aux VIVAN Kotka
www.vivanyhdistys.com
sepevanhanen.vivan@elisanet.fi

9369

Kodin Lakipalvelu
ilkka-hoikkala@luukku.com
SAVONKATU 35 C KOUVOLA
puh. 0500 701 480

3172

Oy Primation Finland Ltd
Rautatienkatu 2, KOTKA
050 5182 928
www.primation.fi

14214

Parturi Tarja Puhakka
05 3747878

KOUVOLAN HAMMASASEMA Oy

Erikoishammasteknikko

LASSI OKSANEN

Kauppakeskus Hansa, Keskikatu 4, Kouvola, käynti ulkokautta Keskikadulta

Puh. 0500 650 820

www.kouvolanhammasasema.fi

10440

METSÄKYLÄN AUTOMETALLI

Raine Eerola P. 0400 657 617

Mesänumentie 251, 49540 Metsäkylä

www.metsakylanautometalli.syhi.fi

3717

Muutot ja kuljetukset JYRKI PAKKANEN

Kouvola 040 716 0603

www.jyrkipakkanen.fi

Myös pianot, flyygelit, kassakaapit
ja muuttolaatikkovuokraus

11674

MERISÉT

ITÄISEN SUOMENLAHDEN

RISTEILYT

0400-105014

www.meriset.com

14213

ATK -MYLLY OY

KOUVOLA

TIETOKONEET, OHJELMAT,

LISÄLAITTEET, PELIT

P. 05 3750 586

Kauppalankatu 17, 45100 KOUVOLA

8388

Anjalankosken JUHLA- & HAUTAUSPALVELU OY

Sairaalankaari 3 A, 46860 Keltakangas
Puhelin 0400 354 477

www.anjalankoskenhautauspalvelu.fi

110269

LVI-alan ykkönen HAMINAN VESIJOHTOLIIKE PENTTILÄ

Teollisuuskatu 26, HAMINA

P. 05 3448 840

13923

LOUNASKAHVILA

PULLAPISTE

Torikeskus, Jyväskylä

014 613 511

12783

LASI- ja METALLITALO

PI 52 49401 Hamina, fax. 05 3444 955

puh. 05 3444 950, 040 5269 779

ari.ala-turkila@ariglas.fi

11011

Huollot/kolarikorjaus/maalauk

Ilmastointilaittehuolto, Muovikorjaus

Korjaamotie 12, 49400 Hamina

puh. 05 353 5400

4634
15148

Mestarin Soppi

Lasermerkkausta, tampopainantaa

Taka-Toivakantie 45, 41410 Kankainen

040 744 3437

kotiranta.kari@gmail.com

13414

J. TOIKKA

Hiekoitussepelit/Kalliomurskeet

Maanrakennusurakointi/ Kuljetuspalvelut

Maansiirto/ Lavetti/ Nosturityöt

Tilaukset 05 363 4415 Jarmo Toikka 0400 251 007

4451

HALLITUSKADUN HAMMASLÄÄKÄRIASEMA

Hammaslääkäri Ilkka Anttila

**Implantti- ja nukutushoidot, proteesit,
perushammashoidot, zoom-valkaisu**

Hallituskatu 13-15 A, 45100 Kouvola,

www.halham.fi puh. (05) 375 4790

3488

Eräliike RIISTAMAA

Tapiontie 2, 45160 Kouvola

P. 05 375 0288. Ma-pe 10-17

Oravannahkatori 1, 02120 Espoo

P. 09 4110 1290 Ma-pe 11-18

www.riistamaa.fi

680

Lumiturpa-Kennel

www.lumiturpa.net

0400 680 583

290

Jämsperintie 5, 46800 MYLLYKOSKI

Puh. 0400 254 055

LVI-ASIAN TUNTIJÄLIKE

13494

KULJETUKSIA vuodesta 1948 alkaen

ARPOSALO

Kytöahonkuja 9, 46800 Myllykoski

Puh/fax 05 3656 045

040 512 1590 /Vesa Arposalo

4091

**KOTI- JA PIHA-APU
KOTIRANTA**
Sari Kotiranta
p. 044 523 0767
sari.kotiranta@pp.inet.fi

10103

**LIPUT
PÖYTÄVIIRIT
BANDEROLLIT**
www.taitopaino.fi

13178

Valaisimien erikoisliike
VALOHUONE
Salpausselänkatu 27 45100 KOUVOLA
p. 05 3117 177, fax. 05 3117 175
valohuone@valohuone.fi
www.valohuone.fi

10518

**TUOMISEN
KAIVUKONE**
Elimäki

6288

RAI-KUVA
KAIKKI KUVISTA
www.raikuva.fi

14749

**KOIVISTON
Autokoulu**
Sibeliuskatu 24
HAMINA
0400 554 104
info@koivistonautokoulu.fi
www.koivistonautokoulu.fi

3201

HOITOLA OLLI
Luontaishoitaja
Laillistettu urheiluhieroja
Olli Töytäri
Haikarintie 16, 21120 RAISIO
0400 782 486
olli.toytari@massage.inet.fi

7826

À la carte -restaurant - Gastropub
Ranta Casino
Maaherrankatu 2, HEINOLA
www.rantacasino.fi

2489

New Holland ja CASE IH-
traktorit ja työkoneet
Pekka Laurila
Kouvola
0500 257 320

3723

Ratapaja
Laatukiinteistöt Kouvolan seudulla

6409

KONETYÖ S. HALONEN
Traktorikaivuutyöt, sade- ja salaojatyöt,
piha- ja puutarhatyöt, Kurottajapalvelut
Kiinteistöjen konetyöt
 Soitellaan
0400 151 590

328

Mikä on kehosi ikä?
4event
HYVINVOINTIKESKUKSET
Helsinki, Aulanko, Levi,
Lahti, Tampere, Jyväskylä
www.4event.fi www.kehonika.fi
0207 291 871

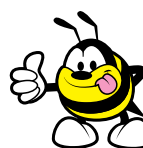
11481

Tmi Autosähkö J. Salmi
puh. 05 - 387 326
puh. 0400 467 646
Radantaus 1
45910 Voikkaa
autosahko.jalmi@cc.inet.fi
Juha Salmi

899

VEDINMESTARIT
05 368 4412

2431

**Mehiläis-
Pesä**

11020

POUSIN PUUTARHA
Hamina

10530

Onko tässä sinun mainoksesi
paikka !

JO-Kone Oy
KONESUUNNITTELIJA KARHULASSA

6474

Kampaamo Arja Metsäketo
Avoinna: ma-pe 9-17
Illat ja viikonloput sopimuksen mukaan.
Kuusitie 16 45610 KORJA
P. 040 5411 189

439

**Akkuhuolto
M. KUITTINEN**
Laturinkatu 6, Kouvola
Puh. 05 375 4267
Avoinna ma-pe 8-17
Palveleva asiantuntijaliike

6325

**Kuntohoitaja
Anne Vakkari**
Juholanmäentie 23, 46800 Myllykoski
Puh. 045 678 1263

1665

Vaunut, turvaistuimet ja muut tarvikkeet
WWW.PIKKUHURMURI.FI
**Lastentarvike
Pikku
HuRmuri**

3943

Koivulan Kukka
Päätie 14, Inkeroinen
040-7244645

7999

**MAANRAKENNUS
WECKMAN OY**
Puh. 05 3450 966 Gsm 041 4310 522
Salmintie 153, 49490 Neuvoton
maanrakennus.weckman@weckman.fi

12667

VAPAAEHTOISTYÖ INNOSTAA JA TUO HYVÄN MIELEN

*"Pyhäkoulu on paikka,
jossa ei tunneta sanoja
huoli, murhe, suru, viha"*

- Marjut Lehto

Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön tutkimuksen mukaan vapaaehtoistyö siivittää parempaan fyysiseen ja psyykkiseen terveyteen. Terveysvaikutusten kannalta paras vapaaehtoistyön määrä olisi sata tuntia vuodessa eli noin kaksi tuntia viikossa.

Näin työssäkäyvänä ihmisenä määrä tuntuu aluksi melko suurelta työn ja harrastusten ohella. Mutta toisaalta, vapaaehtoistyöstä tuleva hyvä mieli auttaa jaksamaan omassakin arjessa. Ei siis lainkaan mahdoton tehtävä.

Olen toiminut noin vuoden ajan Suomussalmen seurakunnan vapaaehtoisena. Aloitin pyhäkoulunopettajana, ja sittemmin totesin seurakunnan henkilökunnalle, että olen heidän käytettävissään erilaisissa tapahtumissa ja tilaisuuksissa, mikäli omat aikatauluni antavat myöten.

Pyhäkoulu on minulle maailma, jossa ei tapahdu mitään pahaa. Se on paikka, jossa ei tunneta seuraavia sanoja: huoli, murhe, suru, viha. Se, että saan olla osaltani antamassa lapsille viikon päätteeksi pienen, iloisen hetken, on korvaamattomin palkinto vapaaehtoistyöstä.

Suoritin taannoin myös Suomen Punaisen Ristin ystävötoiminnan peruskurssin. Kurssille ajauduin auttamisenhalun vuoksi. Kunnassamme on yksinäisiä ihmisiä, jotka tulisivat ikionnellisiksi, jos joku kahvittelisi tai kävisi kävelyllä heidän kanssaan, tai ihan vaan kuuntelisi, mitä heillä on mielensä päällä. Pohdin, että miksi se joku en voisi olla juuri minä.

Vapaaehtoistyötä on monenlaista, ja varmasti jokaiselle sopivaa. Esimerkiksi Niinipuu-lehdessä avustajana toimiminen on vapaaehtoistyötä. Sen sijaan, että selaisin älypuhelimtani, katsoisin televisiosta sarjojen uusintoja ja uusintojen uusintoja, käytän aikaani siihen, että saan artikkelille varatun tilan täyteen. Se on paitsi innostavaa ja mielenkiintoista, myös hyvän mielen tuovaa tekemistä.

Kuten Martin Luther King Jr. asian hienosti sanoiksi puki: "Jokainen voi olla hyvä, koska jokainen voi auttaa. Auttaminen ei vaadi yliopistotutkintoa. Et tarvitse kielioppia auttaaksesi. Tarvitset vain alttiin sydämen, rakkaudentäyteisen sielun."

MARJUT LEHTO (taulu 3917)

Kirjoittaja on Niinipuu-lehden vakituinen avustaja

Valtuuskunnan kokous

Valtuuskunta kokoontuu kahvila–ravintola Mari's Coffeessa (Elimäentie 54) Anjalassa sunnuntaina 17.4. kello 12 alkaen. Kokous alkaa lounastarjoilulla.

Pirkanmaan Mänttärin tapaaminen

Pirkanmaan sukutapaaminen Tredun ravintola Eetvartissa (Sumeliuksenkatu 16, Tullintorin lähellä) Tampereella lauantaina 14.5. kello 14–17. Ohjelmassa muun muassa tutustumista sukulaisiin, keskustelua kesän sukujuhlasta ja kahvittelua. Ennakkokoillautumiset (ei pakollista) ja tiedustelut (soitto, tekstiviesti tai sähköposti): Päivi Lampinen 040 717 6570/paivi.lampi@suomi24.fi tai Anne Kalliola 050 521 9554/anne.kalliola@saunalahti.fi.

Suvun taidenäyttely

Suvun jäsenten taidenäyttelyn avajaiset Kotkan konserttitalon (Keskuskatu 33) alakerrassa lauantaina 16.7. kello 14 alkaen. Näyttely on esillä sunnuntaina 17.7. ja jatkuu Konserttitalon ravintola Vaustin tiloissa 14.8. asti. Lue lisää sukujuhlasta ja sen oheishojelmista tämän lehden teemasivuilla 6–11.

Nuorten tapahtuma

Suvun nuorisotiimi järjestää nuorisotapahtuman Kotkan konserttitalon (Keskuskatu 33) salissa lauantaina 16.7. kello 15–18. Lue lisää sukujuhlasta ja sen oheishojelmista tämän lehden teemasivuilla 6–11.

Sukuristeilyt

Risteily Rankkiin m/aux Vivanilla Kantasatamasta merikeskus Vellamon laiturista lauantaina 16.7. kello 9.30–13.30. Risteily Kotkan saaren ympäri m/s Viklalla Kantasatamasta lauantaina 16.7. kello 16.30–18. Lue lisää sukujuhlasta ja sen oheishojelmista tämän lehden teemasivuilla 6–11.

Jazz-jamit

Jazz-jamit ravintola Kairossa (Satamakatu 7) 16.7. kello 20 alkaen. Lue lisää sukujuhlasta ja sen oheishojelmista tämän lehden teemasivuilla 6–11.

22. sukukokous ja -juhla

Juhlajumalanpalvelus Kotkan kirkossa sunnuntaina 17.7. kello 10. Lounas ja kahvi Kotkan konserttitalossa (Keskuskatu 33). Sukukokous alkaa kello 13 ja jatkuu juhlalla kello 14. Lue lisää sukujuhlasta ja sen oheishojelmista tämän lehden teemasivuilla 6–11.

Sukugolf

Sukugolf-kilpailu järjestetään Lahden Golfin kentällä Lahden Takkulassa (Takkulantie 20) lauantaina 10.9. Lähtö kello 11. Kisan gree fee -maksu 40 euroa/pelaaja (sis. tulospalvelun ja range-poletin). Ilmoittautumiset viimeistään 28.8. Timo Huovila puhelimitse numeroon 050 591 5786 tai Jorma Mänttärille puhelimitse numeroon 040 576 4150. Kentästä saa lisätietoja osoitteesta www.lahdengolf.fi.

Pääkaupunkiseudun Mänttärin tapaaminen

Aleksis Kiven päivänä eli suomalaisen kirjallisuuden päivänä Astoria-salissa (Iso Roobertinkatu 14) Helsingissä maanantaina 10.10. klo 18–20. Suomen kirjallisuuden tiedotuskeskus Filin johtaja Leena Majander-Reenpää puhuu kirjallisuudesta. Tiedustelut: Atte Helminen, attehe@gmail.com

Runoilta

Sukuyhdistyksen yleisölle avoin runoilta pidetään Kouvolassa lokakuun lopulla–marraskuun alussa. Lisätietoja osoitteesta www.niinipuu.fi.

Sukututkimusjaosto

Sukututkijat kokoontuvat tarvittaessa. Yhteyshenkilönä toimii Timo Huovila (050 591 5786, timo.huovila@niinipuu.fi).

Mänttärin sukumuseo

Avoinna heinäkuussa sunnuntaisin kello 12–18 ja muulloin sopimuksesta soittamalla Markku Kujalalle numeroon 0400 539 268. Museo sijaitsee Liikkalassa Mänttärinmäellä (opasteet Asemankulmatieltä).

MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYS ry.

PL 2, 46901 Inkeroinen
Sähköposti: manttari@niinipuu.fi
Internet: www.niinipuu.fi
Pankkitili: FI18 5200 0650 0017 50

JOHTOKUNTA

Puheenjohtaja:

Kaisu Venäläinen

Salmintie 135, 49490 Neuvoton

+ 358 40 520 0243

kaisu.venalainen@niinipuu.fi

Varapuheenjohtaja:

Ari Lehtomäki

Jokelankuja 59, 46900 Inkeroinen

+ 358 400 975 042

ari.lehtomaki@niinipuu.fi

Sihteeri:

Erkki Mänttari

Vesitorninkatu 15 B, 45160 Kouvola

+ 358 40 820 4477, erkki.manttari@niinipuu.fi

Taloudenhoitaja:

Sari Riivari

Valkjärventie 112, 49540 Metsäkylä

+358 40 848 3169, sari.riivari@niinipuu.fi

Nuorisotoiminta:

Marja-Leena Vainio

Pekantie 36, 46800 Myllykoski

+ 358 40 584 0093, marja-leena.vainio@niinipuu.fi

Sukutuotteet:

Aila Huovi

Liikkalantie 743, 46900 Inkeroinen

+358 40 737 5238, aila.huovi@niinipuu.fi

Jäsen:

Timo Huovila

Koulutie 19b, 46800 Myllykoski,

+ 358 50 591 5786, timo.huovila@niinipuu.fi

VALTUUSKUNTA 2013-2016:

Puheenjohtaja:

Anssi Paasivirta (taulu 10793)

Arhotie 5, 00900 Helsinki, +358 400 815 418

anssi.paasivirta@niinipuu.fi

Varapuheenjohtaja, jäsenrekisteriasiat:

Olli Sipilä (taulu 10775) Jousitie 11, 01280

Vantaa, + 358 40 543 1480,

olli.sipila@niinipuu.fi

Jäsenet:

Atte Helminen, Vantaa (taulu 2319)

Aila Huovi, Kouvola/Liikkala (2951)

Timo Huovila, Kouvola/Myllykoski (2007)

Eero Jung, Kotka (1940)

Ari Lehtomäki, Kouvola/Liikkala (11022)

Auli Makkonen, Hamina (5390)

Erkki Mänttari, Kouvola (11496)

Esa Mänttari, Espoo (10790)

Jarkko Mänttari, Jyväskylä (3940)

Jorma Mänttari, Hämeenkoski (11480)

Marja-Riitta Mänttari, Kotka (2948)

Pekka Mänttari, Hamina (2186))

Tuomas Mänttari, Helsinki (3978)

Tiina Nikkinen, Lahti (5838)

Kristiina Nivari, Helsinki (3914)

Markku Pakkanen, Kouvola/Inkeroinen (2852)

Timo Puhakka, Helsinki (10648)

Sari Riivari, Hamina/Metsäkylä (8087)

Kari-Matti Sahala, Pornainen (14495)

Riitta Siren, Espoo (6986)

Vesa Wakkari, Nurmijärvi (5511)

Kaisu Venäläinen, Hamina/Neuvoton (2847)

Reetta Väänänen, Kuopio (15740)

Contact person in North America:

J. Arthur "Art" Jura, (taulu 10856)

30 Robins Road, Union, Maine 04862, USA,

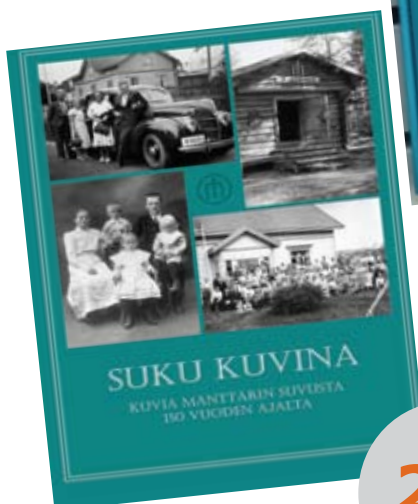
artjura@msn.com

SUKUTUOTTEET

NIINIPUUN VARJOSSA – MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYS 80 VUOTTA

Uutuusteos kertoo Mänttärin Sukuyhdistyksen vaiheista vuodesta 1934 tähän päivään. Kirjan on toimittanut Leena Morottaja. Ulkoasu ja taitto: Silva Lehtinen. 120 sivua.

25 €

SUKU KUVINA

Kuvateos esittelee Mänttärin sukua 150 vuoden ajalta.

22 €

ELÄMÄNPOLKUJA

Suvun jäsenten kirjoittamia elämäntarinoita 1900-luvun alkupuolelta. Kova-kantisen kirjan koko on 210x230 mm. 240 sivua. Yli 150 valokuvaa. Toimittanut Eero Mänttari.

15 €

**Kaikkien
sukukirjojen
ostajat
saavat KAUPAN PÄÄLLE
"Mänttärin ja 90-vuotias
Suomi" -DVD:n**

50 €

MÄNTTÄRIN SUKUKIRJA

Kaksiosainen sukukirja sisältää tiedot kaikista suvun jäsenistä. Koonnut Eero Mänttari.

Voit tilata kaikkia sukutuotteita puhelimitse tai sähköpostitse

Sukutuotteet verkossa: www.niinipuu.fi/tuotteet

Mänttärin Sukukirja, sis. osat 1 ja 2	50€
Elämänpolkuja -kirja	15€
Suku kuvina -kirja	22€
Sukumerkki, rintaneula, kultaa	80€
Sukumerkki, riipus, prässätty, kultaa	65€
Sukumerkki, riipus, hopeaa	35€
Isännänviiri 5 m (8-12 m salko)	85€
Isännänviiri 4 m (6-8 m salko)	65€
Pöytästandaari	35€
Sukupinssi	1€
Adressi	10€

Ekokassi	5€
Avaimenperä	4€
Lehdykkä sulatustyö, 10x10 cm laatta	15€
Lehdykkä-kaulariipus	15€
Solmioneula, merkki kultaa, neula hopeaa	100€
Korvakorut, kultaiset	140€
Korvakorut, hopeiset	70€

Tilaa puhelimitse 040 737 5238/Aila Huovi, sähköpostitse: sukutuotteet@niinipuu.fi,
postitse: Mänttärin Sukuyhdistys ry, PL 2, 46901 INKEROINEN
Laskun saat tuotteiden mukana. Hintoihin lisätään postikulut. Tuotteita voit ostaa myös suvun tapahtumissa.

KORVAKORUT

Kultainen 140 €/pari
Hopeinen 70 €/pari

SUKUMERKKI

Rintamerkki, kulta 80 €
Prässätty riipus, kulta 65 €
Hopeinen riipus 35 €

SUKUPINSSI 1 €

Ekokassi 5 €

Avaimenperä 4 €

ISÄNNÄNVIIRI

* pituus 5 m (8-12 m salko) 85 €

* pituus 4m (6-8 m salko) 65 €

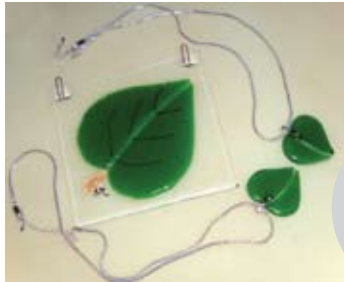
SOLMIONEULA

Merkki kulta, neula hopeaa 100 €

PÖYTÄSTANDAARI

35 € sis. marmorijalustan ja tangon

15 €

LEHDYKKÄ SULATUSTYÖ, 10x10 cm laatta, 15 €

LEHDYKKÄ-KAULARIIPUS 15 €

SURUADRESSIT 10 €

Valitse tilatessasi lauseet seuraavan numeroinnin mukaan:

1. Sinuun, Herra, minä turvaan. Minun aikani ovat sinun kädessäsi.
2. Jeesus sanoo: Minä olen ylösnousemus ja elämä, joka uskoo minuun se elää, vaikka olisi kuollut.
3. Täällä Pohjantähden alla on nyt kotomaamme, mutta tähtien tuolla puolen toisen kodon saamme.
4. Emme unohda muistoa kaunista, hyvää. Viime leposi olkoon rauhaa, syvää.
5. Opetä meille, miten lyhyt on aikamme, että saamme viisaan sydämen.
6. Hiljaa, hiljaa kuljen tietä ikiuneen, silmäni mä suljen, aika levon on.
- 7) Siellä kukkia täynnä on maa, siellä uupunut levätä saa.
- 8) Jumalan kämmenellä on suoja lämmin, hellä.

Adresseja on myynnissä myös Anjalankosken Juhla- & Hautauspalvelussa, puh. 0400 354 477, www.anjalankoskenhautauspalvelu.fi

YRITTÄJÄ

Kerro yrityksestäsi
toiminnasta
verkkosivuillamme.

niinipuu.fi/yrittajat

OP Kymenlaakso

NIINIPUU

on myös verkossa

www.niinipuu.fi

www.facebook.com/niinipuu

@NiinipuuMedia

Instagram

. Z401

Lähettiläjä: Mänttärin Sukuyhdistys ry.
PI 2, 46901 Inkeroinen

SUKUYHDISTYS ON ENEMMÄN KUIN ENNEN!

SUKU-UUTISET VERKOSSA

www.niinipuu.fi

**SUKU-
TUOTTEET**
lahjaksi tai omaksi
edulliseen sukihintaan

Niinipuu -lehden TUKIMAKSU

10€

Kiitos tuestasi!

Olet omalla panoksellasi
mukana tukemassa
lehden tekoa ja
sukuyhdistystä.

**Tilaa
Niinipuu myös
ystävällesi
vain
10 €/vuosi**

Verkosta:
www.niinipuu.fi/lehti/tilaus

Sähköpostitse:
tilaukset@niinipuu.fi

Puhelimitse:
Marko Wahlström, + 358 400 434
529

Saahan lapsesi NIINIPUUN!

**Muistathan ilmoittaa kotoa pois muuttaneen lapsesi
uuden osoitteen sukuyhdistykselle.**

Voit tehdä osoitteenmuutoksen verkkosivuiltamme www.niinipuu.fi löytyvän sähköisen
lomakkeen avulla tai lähettää sähköpostia: osoitemuutos@niinipuu.fi.

Osoitteenmuutokset voi ilmoittaa myös puhelimitse Marko Wahlströmille + 358 400 434 529.

Löydät meidät Facebookista, Instagramista
ja Twitteristä

www.facebook.com/niinipuu

@NiinipuuMedia

Instagram

Jälkipolven tietoja
yhdistyksen sukutietokantaa varten
voit toimittaa verkkosivuiltamme löytyvän
perhekortin avulla
tai sähköpostitse
manttari@niinipuu.fi.

Lisätietoja saa Olli Sipilältä
numerosta + 358 40 543 1480
tai sähköpostitse oli.sipila@niinipuu.fi

NIINIPUU 24

ilmestyy keväällä 2017

Teemana "Kotimaa ja ulkosuomalaiset"
Suomen itsenäisyyden juhluvuoden kunniaksi.

YRITTÄJÄ

Varaa ilmoitustilasi
kevään numeroon alk. 50 €

